

การแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน โดย ณัฐอร เลาหวงศ์เพียรพุดิ

นางสาวณัฐอร เลาหวงศ์เพียรพุดิ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A SAXOPHONE RECITAL BY NAT-ON LAOHAWONGPHIANPHUT

Miss Nat-on Laohawongphianphut

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน โดย ฌ็อง-ฌัก เลอเวงส์เพียร์ฟูติ

โดย

นางสาวฌ็อง-ฌัก เลอเวงส์เพียร์ฟูติ

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทฉบับนี้

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภกรณ์ คิชฌิมันต์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. รัชชานนท์ ธีระกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ ชรรณบุตร)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. วีระชาติ เปรมานนท์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นภนันทน์ จันทร์อรทัยกุล)

ณัฐอร เลาหวงศ์เพียรพุดิ: การแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน โดย ณัฐอร เลาหวงศ์เพียรพุดิ

(A SAXOPHONE RECITAL BY NAT-ON LAOHAWONGPHIANPHUT)

อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ. ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา, 70 หน้า.

งานวิทยานิพนธ์เรื่อง การแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ศักยภาพการบรรเลงแซ็กโซโฟนในด้านเทคนิค การตีความบทเพลงที่มีความแตกต่างกันในด้าน การประพันธ์ ศึกษาประวัติของผู้ประพันธ์ และประวัติของบทเพลง เรียนรู้วางแผนสำหรับการ เตรียมการแสดงทั้งหมดจนถึงการปฏิบัติจริง ทั้งยังเป็นการเผยแพร่บทเพลงแซ็กโซโฟน ที่มีความแปลกใหม่ในด้านการนำเสนอแนวความคิดที่สวยงามไปจนถึงมุมมองการประพันธ์ สมัยใหม่ที่นำมาใช้ในการแสดง ผู้แสดงได้เลือกบทเพลงในการแสดงครั้งนี้จำนวน 5 บทเพลงดังนี้

1. Fuzzy Bird Sonata โดย Takashi Yoshimatsu
2. Blue Caprice โดย Victor Morosco
3. Légende pour Saxophone Op.66 โดย Florent Schmitt
4. Duo Sonata โดย Gregory Wanamaker
5. Concerto in E flat major โดย Alexandre Glazounov

การแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนครั้งนี้ใช้เวลาในการแสดงรวมทั้งหมดประมาณ 60 นาที

ภาควิชา.....ดุริยางคศิลป์.....

ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา.....ดุริยางคศิลป์ตะวันตก.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา 2555.....

5486708735: MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS : SAXOPHONE / RECITAL

NAT-ON LAOHAWONGPHIANPHUT: A SAXOPHONE RECITAL BY
 NAT-ON LAOHAWONGPHIANPHUT. ADVISOR: ASSOC. PROF.
 TONGSUANG ISRANGKUN NA AYUDHYA, 70 pp.

The thesis titled “Solo Saxophone Performance” has the following purposes: to provide technical improvement in saxophone playing; to interpret five chosen compositions in which the composing styles are different from one another; to study the history of each composition and the biography of the composers; to provide suggestions on planning and preparation for the performance. In addition, this thesis is intended to introduce the saxophone compositions in which their beautiful expression is innovative, and to present modern views on music composition adapted in the performance. There are five pieces selected for this recital.

1. Fuzzy Bird Sonata by Takashi Yoshimatsu
2. Blue Caprice by Victor Morosco
3. Légende pour Saxophone Op.66 by Florent Schmitt
4. Duo Sonata by Gregory Wanamaker
5. Concerto in E flat major by Alexandre Glazounov

Total time of this saxophone performance is 60 minutes

Department : .....Music.....

Student’s Signature .....

Field of Study : .....Western Music.....

Advisor’s Signature .....

Academic Year : .....2012.....

กิตติกรรมประกาศ

การแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนในครั้งนี้ผู้แสดงกราบขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์ ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ อาจารย์ ดร.รามสูร สิตลายัน รองศาสตราจารย์ ดวงใจ อมาตยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิ พงศ์สรายุทธ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรอรอด จันทร์กล้า อาจารย์สุรพล รัชญญวิบูลย์ อาจารย์นิพัทธ์ กาญจนหุต อาจารย์ลักขชัย กฤษน้อย อาจารย์อัครชัย เปลื้องสันเทียะ ที่ได้ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้แสดงด้วยความเมตตาเสมอมา

ขอขอบคุณ นายธีรพงษ์ ทรัพย์มูล วง Saxophoir นายทองรบ หอมเนียม นางสาวณัฐ-ศรัณย์ ทฤษฎีคุณ นายจรรยพงศ์ สวัสดิเวทิน นายต้นเถา ช่วยประสิทธิ์ นายภาณุยศ ปริกสุวรรณ และครอบครัว พี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ซึ่งไม่สามารถเอ่ยนามได้ทั้งหมดนี้ ที่ทุกท่าน ได้คอยช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้แสดงเป็นอย่างดีเสมอมา

กราบขอขอบคุณ คุณแม่ชมลภรณ์ คุณพ่ออมร เลาหวงศ์เพ็ชรพุฒิ นางอมรรัตน์ เรืองพระยาซึ่งเป็นพี่สาว และครอบครัวญาติพี่น้องที่ให้ทั้งความรัก การช่วยเหลือ และสนับสนุน ในทุก ๆ ด้าน ทำให้ผู้แสดงสามารถมีวันนี้ได้

สุดท้ายนี้ผู้แสดงขอขอบคุณผู้ชมทุกท่านที่เสียสละเวลาและให้เกียรติมาชมการแสดง ในครั้งนี้ หากเกิดข้อผิดพลาดขึ้นแต่ประการใด ทางผู้แสดงกราบขออภัย และขอน้อมรับ ทุกข้อเสนอแนะด้วยความเคารพ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง.....	2
1.3 ขอบเขตของการแสดง.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 อรรถาธิบายบทเพลงวิทยานิพนธ์.....	4
2.1 Fuzzy Bird Sonata ประพันธ์โดย Takashi Yoshimatsu.....	4
2.1.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	4
2.1.2 ประวัติของบทเพลง.....	5
2.1.3 บทวิเคราะห์.....	6
2.1.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	17
2.1.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	19
2.2 Blue Caprice ประพันธ์โดย Victor Morosco.....	19
2.2.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	19
2.2.2 ประวัติของบทเพลง.....	20
2.2.3 บทวิเคราะห์.....	21
2.2.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	26
2.2.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	27
2.3 Légende pour Saxophone Op.66 ประพันธ์โดย Florent Schmitt.....	27
2.3.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	27
2.3.2 ประวัติของบทเพลง.....	28

2.3.3 บทวิเคราะห์.....	28
2.3.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	30
2.3.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	31
2.4 Duo Sonata ประพันธ์โดย Gregory Wanamaker.....	32
2.4.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	32
2.4.2 ประวัติของบทเพลง.....	33
2.4.3 บทวิเคราะห์.....	33
2.4.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	42
2.4.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	42
2.5 Concerto in E flat major ประพันธ์โดย Alexandre Glazounov.....	43
2.5.1 ประวัติของผู้ประพันธ์.....	43
2.5.2 ประวัติของบทเพลง.....	44
2.5.3 บทวิเคราะห์.....	44
2.5.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข.....	49
2.5.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	49
บทที่ 3 วิธีการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน.....	50
3.1 ข้อมูลการแสดง.....	50
3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง.....	50
3.3 วิธีการแสดงเดี่ยว.....	50
3.4 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง.....	51
3.5 วัน เวลาและสถานที่แสดง.....	51
3.6 การแสดง.....	51
3.7 รายการและเวลาการแสดง.....	52
บทที่ 4 คู่มือการแสดงผลและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง.....	53
4.1 คู่มือการแสดงผล.....	53
4.2 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง.....	62

บทที่ 5 คำแนะนำและบทสรุป.....	63
5.1 คำแนะนำ.....	63
5.2 บทสรุป.....	64
รายการอ้างอิง.....	65
ภาคผนวก.....	67
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	70

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ความสนใจทางด้านดนตรีของผู้แสดงเริ่มขึ้นในช่วงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยได้รับโอกาสให้เป็นผู้เล่นเครื่องดนตรีแซ็กโซโฟน เพื่อบรรเลงร่วมกับวงโยชวาทิตของโรงเรียนจนกระทั่งจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้แสดงพบว่า ยังคงมีบทเพลงทักษะ และเทคนิคพิเศษต่าง ๆ อีกมากมายสำหรับการบรรเลงแซ็กโซโฟนที่น่าสนใจและอยากที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม จึงได้เลือกศึกษาทางด้านดนตรีต่อในระดับปริญญาตรี ในระหว่างการศึกษานี้ ผู้แสดงได้เรียนรู้ ฟีคฝน และพัฒนาทักษะเกี่ยวกับการบรรเลงแซ็กโซโฟน โดยคณะจารย์ผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากผู้แสดงจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้แสดงได้นำความรู้ที่ได้รับมาใช้ประกอบอาชีพ โดยการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ลูกศิษย์ เป็นนักดนตรีอาชีพ เข้าร่วมบรรเลงกับวงวงินซิมโฟนิคแบนด์ และวงบิกแบนด์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ทำให้ผู้แสดงต้องหมั่นศึกษาและพัฒนาทักษะการเล่นอยู่เสมอ เนื่องจากบทเพลงจากการบรรเลงของแซ็กโซโฟนมีอยู่อีกเป็นจำนวนมาก และบางบทเพลงมีความยากและซับซ้อนยิ่งขึ้น ผู้แสดงจึงเข้ารับการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และจะได้นำความรู้ที่ได้รับ ไปพัฒนาการสอนและใช้ในการบรรเลงบทเพลงต่าง ๆ ต่อไป

ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับแซ็กโซโฟน จากยุคโรแมนติกและยุคศตวรรษที่ 20 เพื่อใช้ในการแสดงเดี่ยวครั้งนี้ ซึ่งบทเพลงที่ได้คัดสรรมานั้น มีรูปแบบการประพันธ์ที่ซับซ้อน แปลกใหม่ มีความน่าสนใจทั้งด้านลีลาของบทเพลง เทคนิค และวิธีการแสดงความสามารถของผู้แสดง ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดนี้จะช่วยให้ผู้แสดงได้ศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการวิเคราะห์บทเพลง การวางแผนการฝึกซ้อม และการพัฒนาความสามารถด้านเทคนิคการบรรเลง เพื่อสามารถทำการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนสู่สาธารณชนได้

นอกเหนือจากการฝึกฝนและค้นคว้าข้อมูลประวัติเกี่ยวกับบทเพลง การศึกษาบทเพลงจากการฟังถือเป็นสิ่งจำเป็นมาก โดยการคัดสรรคิลปินต้นแบบ เพื่อทำการเปรียบเทียบการบรรเลงของคิลปินและตัวผู้แสดง ทำการวิเคราะห์ถึงวิธีการเล่น เพิ่มพูนความรู้จากการเข้ารับฟังการอบรมการแสดงสดจากคิลปินต่างชาติต้นแบบ การเข้ารับฟังคอนเสิร์ตต่าง ๆ จากเครื่องดนตรีต่างประเภท ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก และช่วยให้ผู้แสดงสามารถทราบถึงรูปแบบสไตล์เพลงต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์บทเพลง วิเคราะห์แนวความคิดของผู้ประพันธ์ และการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักในการแสดง ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพการบรรเลงแซ็กโซโฟนในด้านเทคนิคการบรรเลง และการตีความบทเพลง
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาบทเพลงที่มีความแตกต่างกันในด้านของการประพันธ์
3. เพื่อรวบรวมข้อมูลของบทเพลงในรายการแสดง เช่น ประวัติของบทเพลง และประวัติของผู้ประพันธ์
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวรรณกรรมเพลงแซ็กโซโฟนที่มีความแปลกใหม่แก่ผู้ที่สนใจ
5. เพื่อศึกษาและปฏิบัติจริงในการจัดการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน

1.3 ขอบเขตของการแสดง

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 5 บทเพลง ดังนี้

1. Fuzzy Bird Sonata ประพันธ์โดย Takashi Yoshimatsu (ค.ศ.1953-ปัจจุบัน) แบ่งออกเป็น 3 กระทบวน ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 15 นาที
2. Blue Caprice ประพันธ์โดย Victor Morosco (ค.ศ.1936-ปัจจุบัน) ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 8 นาที
3. Légende pour Saxophone Op.66 ประพันธ์โดย Florent Schmitt (ค.ศ.1870-1958) ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 12 นาที

พักการแสดง 15 นาที หลังจากจบการบรรเลงบทเพลงที่ 3

4. Duo Sonata ประพันธ์โดย Gregory Wanamaker (ค.ศ.1968-ปัจจุบัน) แบ่งออกเป็น 4 กระทบวน ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 10 นาที
5. Concerto in E flat major ประพันธ์โดย Alexandre Glazounov (ค.ศ.1865-1936) ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 15 นาที

การแสดงครั้งนี้ใช้เวลาแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้แสดงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการแสดงนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้จัดการวางแผนขั้นตอนและรูปแบบการฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมในการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนและการบริหารจัดการงานทั้งหมด
2. ได้พัฒนาทักษะการบรรเลงแซ็กโซโฟน ทั้งนี้รวมถึง เทคนิคทางการบรรเลง การตีความบทเพลง และการมีวินัยในการซ้อม
3. ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงที่ทำการแสดงและบทเพลงที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่างๆ
4. สามารถตีความบทเพลงได้ลึกซึ้งมากขึ้นและสามารถแก้ปัญหาทางด้านเทคนิคทางการบรรเลงได้
5. ได้เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่ผลงานแซ็กโซโฟนที่น่าสนใจ และเป็นการส่งเสริมให้ผู้คนหันมาชมการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน

บทที่ 2

อรรถาธิบายบทเพลงวิทยานิพนธ์

เนื้อหาทั้งหมดของบทนี้ เป็นการรวบรวมข้อมูลประวัติของผู้ประพันธ์และประวัติที่ข้องเกี่ยวกับบทเพลง ผู้แสดงได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบการประพันธ์บทเพลง ทั้งทางด้านโครงสร้างการประพันธ์ แนวความคิดของผู้ประพันธ์ต่อบทเพลง วิธีการฝึกซ้อมการบรรเลง ปัญหาที่พบและวิธีการแก้ปัญหา การตีความการบรรเลง การฟังการบรรเลงบทเพลงจากศิลปินเพื่อทำการเปรียบเทียบกับการบรรเลงของผู้แสดง การค้นคว้าทั้งหมดนี้ เพื่อให้ได้รับรู้และเข้าใจถึงองค์ประกอบที่สำคัญก่อนทำการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน เนื้อหาทั้งหมดมีความเกี่ยวข้องโยง เชื่อมโยงกันในแต่ละบทเพลง ซึ่งทำให้ผู้แสดงสามารถทราบและรับรู้ถึงปัญหา สามารถหาหนทางและวิธีการแก้ไขกับปัญหาที่พบได้

2.1 Fuzzy Bird Sonata ประพันธ์โดย Takashi Yoshimatsu

2.1.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

Takashi Yoshimatsu เกิดในปี ค.ศ. 1953 ณ เมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ในช่วงวัยเยาว์ เขาหลงใหลในบทเพลงซิมโฟนีของนักประพันธ์เพลงระดับโลกสองคน คือ Beethoven และ Tchaikovsky เมื่อเข้าสู่วัยที่ต้องเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เขาได้เข้าศึกษาที่ Keio University คณะวิศวกรรมศาสตร์ แต่เขายังคงกลับมาเดินทางในสายดนตรี เขาฝึกฝนเรียนรู้การแต่งเพลงด้วยตัวเองและได้เรียนกับ Teizo Matsumara

Yoshimatsu ได้เข้าร่วมกลุ่ม แจ๊ส ร็อก ณ ตอนนั้นด้วย ต่อมาเขามีความสนใจในดนตรีประเภทอิเล็กทรอนิกส์ ผลงานของเขาเป็นที่รู้จักต่อสาธารณชน ซึ่งเขาได้ประพันธ์บทเพลงสำหรับวงออร์เคสตรา บทเพลงซิมโฟนีไว้ทั้งหมด 5 บท บทเพลงคอนแชร์โต 8 บท บทเพลงสำหรับละครเวที บทเพลงสำหรับเปียโนและกีตาร์ ทั้งยังได้ประพันธ์บทเพลงสำหรับเครื่องดนตรีประจำชาติของประเทศญี่ปุ่นอีกด้วย

บทเพลงที่ Yoshimatsu ประพันธ์ขึ้นจะมีความไพเราะ อ่อนไหว แต่แฝงไปด้วยเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เขาเป็นนักประพันธ์เพลงสมัยใหม่ที่ไม่ได้ศึกษาวิชาการประพันธ์ในต่างประเทศแต่อย่างใด ผลงานของเขามีลักษณะที่โดดเด่นและน่าสนใจ ด้วยวิธีการดึงส่วนประกอบจากลักษณะดนตรีจากต่างประเทศมาสร้างสรรค์เป็นบทเพลงที่มีรูปแบบที่ไม่เหมือนใคร และสามารถดึงขีดความสามารถของแต่ละเครื่องดนตรีออกมาประพันธ์ได้อย่างถึงขีดสุด เขาเริ่มทำ

อาชีพนักประพันธ์เพลงอย่างจริงจังหลังจากที่เขาได้เข้าแข่งขันและได้รับรางวัลชนะเลิศจากงาน The Japan Symphony Foundation Prize for His Dorian for Orchestra ในปี ค.ศ. 1980

2.1.2 ประวัติของบทเพลง

บทเพลง Fuzzy Bird Sonata ประพันธ์ขึ้นโดยได้แรงบันดาลใจจากภาพความทรงจำเมื่อเขายังเด็ก เขาได้รับรู้ถึงความทรมาณใจของพี่สาวที่ขณะนั้นเป็นเพียงเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ ที่ต้องทุกข์ทรมาณกับโรคร้ายและต้องนอนรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล เขาได้รับรู้ได้ถึงความรู้สึกของพี่สาวที่อยากจะเป็นอิสระจากการถูกจองจำบนเตียงนอนของโรงพยาบาล ความรู้สึกที่อยากจะโบยบินดังเช่นนก ในท้ายที่สุดพี่สาวเขาก็เสียชีวิตลงในปี ค.ศ. 1994 ภาพความทรงจำในครั้งนั้นทำให้เมื่อเขาโตขึ้นและมีความสามารถในการประพันธ์เพลง แรงบันดาลใจเมื่อครั้งวัยเด็กก็กลับมา และทำให้เขาประพันธ์เพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับนกและแต่ง Toki ซึ่งเป็นบทกวี ที่พรรณนาถึงความเศร้าโศกเสียใจในการจากไปของพี่สาว Ode to Birds and Rainbow และ Cyber Bird Concerto ก็เป็นบทเพลงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากลักษณะของนกเช่นกัน

เขาประพันธ์เพลง Fuzzy Bird Sonata โดยการร่วมงานกับ Nobuya Sugawa นักแซ็กโซโฟนคลาสสิก ผู้ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันอย่างมากในประเทศญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1991 Sugawa ได้เชิญเขาไปที่บ้านเพื่อที่จะแสดงบทเพลง Cadence et Finale โดย Alfred Desenclos บทเพลง The Concertino da Camera โดย Jacques Ibert และบทเพลง The Sonata โดย Edison Denisov ซึ่งล้วนแต่เป็นผลงานที่สำคัญสำหรับนักแซ็กโซโฟนคลาสสิก ทั้งยังเป็นบทเพลงที่แสดงถึงลักษณะการใช้เทคนิคพิเศษของแซ็กโซโฟนทั้งสิ้น ให้แก่ Yoshimatsu ได้ฟังและร่วมปรึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ออกมาร่วมกัน บทเพลง Fuzzy Bird Sonata ทำให้ Yoshimatsu ได้รู้จักถึงขีดความสามารถของแซ็กโซโฟน เนื่องจากก่อนหน้านี้เขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับแซ็กโซโฟนเท่าใดนัก การได้ร่วมงานกับ Sugawa จึงทำให้เขาสามารถเลือกใช้ความสามารถในการสร้างเสียงและเทคนิคพิเศษต่าง ๆ ของแซ็กโซโฟนมาใช้ได้อย่างน่าอัศจรรย์ เทคนิคพิเศษที่ใช้กันอย่างมากในดนตรีพื้นบ้านแถบตะวันออกกลาง ลักษณะการเล่นเสียงแบบโหยหวน (portamenti) การใช้ลูกเล่นแบบ grace note แบบ drone แบบ ornament free ซึ่งในแต่ละท่อนก็จะปรากฏอย่างชัดเจน การใช้ลักษณะเฉพาะของดนตรีแจ๊สและดนตรีคลาสสิก ได้ถูกนำมาผสมผสานอย่างลงตัวในบทเพลงนี้

บทเพลงนี้ได้ถูกนำออกแสดงครั้งแรกโดย Nobuya Sugawa ในงาน World Saxophone Congress ณ ประเทศอิตาลี ในปี ค.ศ. 1992 และกลายเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในเวลาต่อมา

Fuzzy Bird Sonata เป็นบทเพลงที่มีความท้าทายแก่ผู้แสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนและผู้เล่นเปียโนประกอบ เนื่องจากเป็นบทเพลงที่ผู้ประพันธ์มีความตั้งใจประพันธ์บทเพลงนี้โดยการให้

อิสระแก่ผู้บรรเลงแซ็กโซโฟนและผู้แสดงประกอบเปียโนนั้น มีอิสระในการสร้างสรรค์ลักษณะ อากัปกริยาของนกกการตีความถึงความรู้สึกได้ในบางช่วงของบทเพลงที่ผู้ประพันธ์กำหนดไว้ ทั้ง รูปแบบการประพันธ์ที่มีการผสมผสานลักษณะดนตรีที่หลากหลาย การผสมผสานลักษณะของ เสียงดนตรีในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และดนตรีตะวันตก

2.1.3 บทวิเคราะห์

บทเพลงนี้แบ่งออกเป็น 3 กระจวน ได้แก่

กระจวนที่ 1 Run, Bird   จังหวะเร็ว Rondo Form

กระจวนที่ 2 Sing, Bird   จังหวะช้า Free Form

กระจวนที่ 3 Fly, Bird   จังหวะเร็ว Rondo Form

กระจวนที่ 1 Run, Bird อยู่ในสัจคีตลักษณ์แบบ Rondo form A – A' – B – C – D – B – A''

ในกุญแจเสียง F major

ตอนที่	ห้องที่	โมทีฟ
A	1-19	a, b, quasi cadenza
A'	20-51	a1, a2, b, a3
B	52-70	c, a4
C	71-81	d, a5
D	82-95	a, e
B'	96-108	a4 - inversion, c
A''	109-122	b, a'

ท่วงทำนองที่สำคัญเริ่มที่ 2 ห้องแรก (a) เป็น unison ระหว่างแซ็กโซโฟนและเปียโน ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนลักษณะของเพลงเพื่อเข้าสู่โมทีฟใหม่ จะสังเกตได้อย่างชัดเจนโดยการเล่น ของเปียโน ทำนอง a จะกลับมาให้ได้ยินอยู่บ่อยครั้งและจะพัฒนาออก ในกระจวนแรกนี้เริ่มที่ ความเร็วที่ allegro vivace ลักษณะของโน้ตมีความเร็ว กระชั้นและมีการแทรก quasi cadenza ผู้แสดงแซ็กโซโฟน สามารถเล่นเทคนิค altissimo ในรูปแบบที่อิสระ โดยอยู่ในขอบเขตความ ต้องการของผู้ประพันธ์ ที่จินตนาการถึงเสียงของนก ในช่วง A และ B จะยังคงมีระดับความเร็วเท่า เดิม จนเมื่อเข้าสู่ช่วง C จะปรับระดับความเร็วลงที่ andante และกลับสู่ความเร็วในตอนต้นบทเพลง ของช่วง D แต่ลักษณะของโน้ตจะไม่เหมือนกับตอนต้น โดยการใช้โน้ต syncopation ของเปียโน ในช่วงนี้มีการนำเสนอเทคนิคใหม่เพื่อสร้างความประหลาดใจแก่ผู้ฟัง โดยแซ็กโซโฟนจะใช้ เทคนิคที่เรียกว่า portamento เป็นลักษณะการเล่นเสียงแบบโหยหวน ได้รับอิทธิพลจากดนตรี

พื้นเมืองของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และใช้เทคนิคการ slap tongue ในห้องที่ 88-94 สลับกับการตัดลิ้นแบบธรรมดา

ทำนองที่สำคัญที่ 1 (a) มาเป็น unison กันระหว่างแซ็กโซโฟนและเปียโนมือขวา มีลักษณะการวิ่งของโน้ตที่เร็ว คล้ายกับการวิ่งของนก (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata (Allegro vivace) ห้องที่ 1-2

โมติฟที่ 2 ยังคงเป็น unison (ตัวอย่างที่ 2) แต่ลักษณะของโน้ตเปลี่ยนไป มีลักษณะคล้ายการตีปีกของนก เป็นลักษณะอาคัปิริยาหนึ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อภาพถึงนกที่กำลังอบอุ่นร่างกายก่อนที่จะออกวิ่งในระยะทางไกล ในห้องที่ 10 เป็นโมติฟที่ถูกนำมาจากช่วง a แต่ได้พัฒนาออกไป

ตัวอย่างที่ 2. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ทำนองหลักที่ 2 ห้องที่ 7-9

ใน cadenza ห้องที่ 16 (ตัวอย่างที่ 3) ผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้แสดงสามารถใช้ *harmonique* และ *glissando* ให้ออกมาในรูปแบบใดก็ได้ โดยใช้จินตนาการถึงลักษณะเหมือนเสียงร้องของนก

ตัวอย่างที่ 3. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata cadenza ห้องที่ 16

ในช่วง cadenza (ตัวอย่างที่ 4) ถูกแทรกไว้ในท่วงทำนอง b หลังจากที่ผ่านมาการวิ่งของโน้ตอย่างกระชั้น จะพบเฟอร์มาตา ซึ่งผู้ประพันธ์ต้องการให้เทียบเหมือนนกที่หยุดวิ่ง เพื่อจะทำการเปลี่ยนลักษณะอากัปกริยาใหม่ในอีกรูปแบบหนึ่ง ในท่อน cadenza ของแซ็กโซโฟนมีการใช้โน้ต *glissando* และ *trills* ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงลักษณะของการกางปีกออก

ตัวอย่างที่ 4. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata cadenza ห้องที่ 18

ในห้องที่ 20-22 (ตัวอย่างที่ 5) เป็นลักษณะการประพันธ์ที่พบมากในดนตรีแจ๊ส ซึ่งจะสังเกตได้จากมือซ้ายของเปียโนที่มีลักษณะการเดินตัวโน้ตเป็นเชบิตหนึ่งชั้นของแนวเบสและมือขวาที่เล่นแบบจังหวะประกอบ ในขณะที่แซ็กโซโฟนกำลังบรรเลงเดี่ยว

ตัวอย่างที่ 5. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata (Allegro) ห้องที่ 20-22

ท่อน B (ตัวอย่างที่ 6) มีการผสมผสานทำนองของ a c และ b ลักษณะการเดินตัวโน้ตเป็นเข็บบีตหนึ่งชั้นของแนวบสจะเปลี่ยนเป็น syncopation เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศของบทเพลงให้มีลักษณะเหมือนเป็นบทสนทนาระหว่างสองเสียง สังเกตได้จาก ความดังของเสียงในแซ็กโซโฟนที่เล่นความดังเสียงที่เบา เมื่อจบประโยคของแซ็กโซโฟนในส่วนของเปียโนที่ก่อนหน้านี้เล่นเป็นจังหวะ syncopation ที่เบาอยู่ก็เล่นดังขึ้นมาถึงระดับความดังที่ดังมาก

ตัวอย่างที่ 6. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata กระจับวานที่ 1 ห้องที่ 53-58

ทำนองหลักของ ท่อน B' (ตัวอย่างที่ 7) ลักษณะการขับเคลื่อนของแซ็กโซโฟนที่เต็มไปด้วยพลัง เพื่อเตรียมเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของกระจับวานที่ 1 ในห้องที่ 96-99

ตัวอย่างที่ 7. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata (poco meno mosso) ห้องที่ 96-99

ท่วงทำนองสำคัญ c ในท่อน B (ตัวอย่างที่ 8) ที่มีลักษณะบทสนทนาถามตอบกัน ระหว่างเปียโนกับแซ็กโซโฟน ซึ่งแซ็กโซโฟนจะเป็นโมทีฟที่เป็นฝ่ายตอบกลับ

ตัวอย่างที่ 8. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 100

ทำนองสำคัญของ d ในท่อน C จะอยู่ในจังหวะช้า andante (ตัวอย่างที่ 9) ห้องที่ 71 เป็นการเปลี่ยนอารมณ์ที่แตกต่างจากก่อนหน้านี้

ตัวอย่างที่ 9. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 71

ทำนองสำคัญของ e ในท่อน D จะกลับมาที่จังหวะเร็ว เปียโนเล่นจังหวะ syncopation ซึ่งเป็นลักษณะคล้ายกับท่อน B และมีการเน้นเสียง ส่วนแซกโซโฟนจะใช้เทคนิค slap tonguing ในโน้ตเข้บ่ตหนึ่งซ้ันสลับกันกับการตัดลิ้นแบบธรรมดา (ตัวอย่างที่ 10) ซึ่งจะทำให้เกิดความแปลกใหม่เป็นการทำให้ผู้ฟังรู้สึกประหลาดใจกับเสียงที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างที่ 10. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 89

The musical score for Example 10 consists of two systems. The first system shows a piano part in 3/4 time with a syncopated melody and a saxophone part with a slurred melodic line and a trill. The second system continues the piano part with a similar syncopated melody and the saxophone part with a slurred eighth-note pattern.

ตัวอย่างที่ 11. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ทำนองสำคัญ b ในท่อน A” ห้องที่ 110

The musical score for Example 11 consists of two systems. The first system shows a piano part in 5/8 time with a syncopated melody and a saxophone part with a slurred melodic line and a trill. The second system continues the piano part with a similar syncopated melody and the saxophone part with a slurred eighth-note pattern.

ในช่วงนี้เป็นช่วงเตรียมจบของท่อนที่ 1 (ตัวอย่างที่ 12) ลักษณะโน้ตเป็น unison แต่โน้ตตัวแรกของทั้งเปียโนและแซ็กโซโฟนจะแตกต่างกัน ซึ่งแซ็กโซโฟนจะใช้โน้ตกระโดดขึ้นคู่เสียงขึ้นไปถึงคู่ D6 (B4 สำหรับระดับเสียงแซ็กโซโฟน) ซึ่งผู้แสดงจะต้องใช้เทคนิค altissimo

ตัวอย่างที่ 12. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 118

กระบวนที่ 2. Sing, bird สังกัดลักษณะแบบ Free Form

ลักษณะการประพันธ์ในกระบวนที่สองนี้ ได้รับแรงบันดาลใจจากการผสมผสานลักษณะดนตรีพื้นบ้านของเอเชียตะวันออกกลาง โดยผู้ประพันธ์นำองค์ประกอบของแต่ละประเทศมาสังเคราะห์ใหม่ให้มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะตัวของผู้ประพันธ์ โดยการนำเอาลักษณะการเล่นเสียงแบบ drone เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศ และมีการนำเสนอเรื่องราวโดยแซ็กโซโฟนในการเล่นทำนองที่มีลักษณะเหมือนการร้องแบบ recitative แบบดนตรีตะวันตกและการร้องแบบละครพื้นบ้านของญี่ปุ่นที่เรียกว่า Noh หรือ Gagaku ซึ่งเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่อิสระ

ในกระบวนที่สองนี้มีความอิสระในเรื่องของจังหวะ โดยผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้เล่นแซ็กโซโฟนและผู้เล่นเปียโน มีการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกของผู้แสดง สามารถจินตนาการและสื่อสารถึงผู้ฟังได้อย่างธรรมชาติ และกำหนดท่วงท่าลีลาของเสียงได้อย่างอิสระ เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศของบทเพลง อาทิเช่น การ ornament การกำหนดลักษณะเสียง drone ให้เปียโนเป็นผู้เล่นอย่างอิสระในมือขวา การใช้ grace note และให้ความยืดหยุ่นจากการกำหนดประโยคในบางช่วงด้วยการยึด และเร่งของจังหวะ การใช้ portamento สำหรับแซ็กโซโฟนเพื่อให้ได้เสียงที่ไหลวนดังเช่นขลุ่ย Shakuhachi ของญี่ปุ่นที่มีลักษณะพิเศษของเสียงที่เต็มไปด้วยจิตวิญญาณ สัมผัสเสียงที่มีความหนักแน่นเต็มไปด้วยพลัง

ตัวอย่างที่ 13. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ลักษณะเสียง drone ที่ปรากฏในเปียโน ห้องที่ 5-6

ลักษณะการใช้เทคนิค portamento ที่โน้ต B-flat - C เป็นลักษณะการปิด cadences ของแต่ละประโยคของท่อนนี้ (ตัวอย่างที่ 14) ในโน้ตจบของแต่ละประโยคจะถูกสร้างขึ้นมาจากลักษณะเสียงดนตรีพื้นบ้านของญี่ปุ่น เช่น Noh หรือ Gagaku ซึ่งเป็นละครประจำชาติญี่ปุ่นที่ถูกแสดงขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 14

ตัวอย่างที่ 14. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 2

ห้องที่ 7 และห้องที่ 14

ช่วงจบของท่อน 2 ห้องที่ 29-30

กระบวนที่ 3. Fly, bird สังกัดลักษณะแบบ Rondo form: Introduction – A – B – A – C – A'

ในกระบวนสุดท้ายนี้ ผู้ประพันธ์ได้พรรณนาถึงลักษณะเรื่องราวเกี่ยวกับนกมีการลำดับเหตุการณ์เรื่องราวที่พบเจอมาในอดีต และขณะนี้กำลังพูดอยู่กับตัวเองภายใต้ความมึนงง พร้อมจะโบยบินออกสู่ท้องฟ้าเพื่อค้นหาอนาคตที่ไม่รู้ว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น ในกระบวนสุดท้ายนี้ มีความชัดเจนในการบรรยายถึงลักษณะของนกมากที่สุดและเป็นการสรุปได้อย่างน่าสนใจ โดยการนำเอาทำนองหลักของกระบวนที่ 1 และ 2 มารวมกันในกระบวนนี้ ลักษณะการเล่นยังคงมีอิสระของการควบคุมจังหวะเหมือนกระบวนที่ 2 ซึ่งไม่ปรากฏการกำหนดจังหวะที่ชัดเจนลงไป ในกระบวนนี้

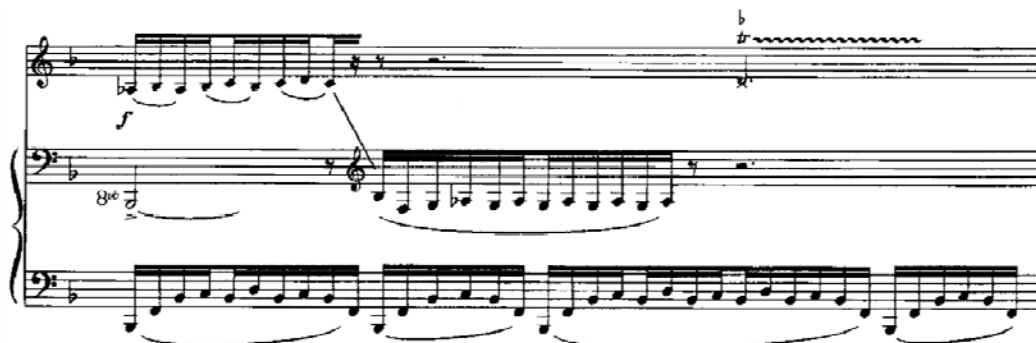
ลักษณะทำนองในตอนต้นกระบวนที่ 3 รูปแบบดนตรีจะมีกลิ่นอายความเป็นดนตรีพื้นเมืองของญี่ปุ่น โดยการเลียนแบบลักษณะเสียงกลอง Yokobue และ Taiko (ตัวอย่างที่ 15) ซึ่งเป็นกลองประจำชาติของประเทศญี่ปุ่นจะพบได้ในตอนต้นของเพลง โดยจะปรากฏในมือซ้ายของผู้เล่นเปียโน และแซ็กโซโฟนจะใช้เทคนิค portamento และ timbre trills เพื่อสร้างลักษณะของเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของคนตรีตะวันออก

ตัวอย่างที่ 15. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy bird sonata ห้องที่ 1

ในช่วงห้องที่ 5 มีลักษณะทำนองที่แสดงถึงอากัปกริยาการบินของนก(ตัวอย่างที่ 16) มีการเคลื่อนไหวของโน้ตที่เร็วขึ้นดังเช่นนกที่กำลังบิน และโฉบบินในอากาศอย่างอิสระไกลออกไปบนท้องฟ้า แซ็กโซโฟนใช้เทคนิค timbre trills โดยการสร้างเสียงลมให้เกิดขึ้นผ่านกำแพงของแซ็กโซโฟน

ตัวอย่างที่ 16. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy bird sonata (presto และ allegro- vivace) ห้องที่ 5

ส่วนท้ายของท่อน A' (ตัวอย่างที่ 17) เป็นการนำทำนองของท่อนแรกและท่อนที่ 2 มารวมเข้าด้วยกัน แซ็กโซโฟน นำองค์ประกอบจากท่อน B แต่จะเป็นอีกช่วงเสียงที่สูงขึ้นและเล่นความดังที่ดังมาก เปียโนในมือซ้ายถูกนำมาจากท่อน A เล่นในรูปแบบ ostinato

ตัวอย่างที่ 17. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 46

ลักษณะโน้ตที่ถูกนำมาจากท่อนที่ 2

ช่วงครึ่งหลังของท่อนนี้มีลักษณะคล้ายกับท่อน A ของแต่ละท่อน ในส่วนของเปียโนจะนำองค์ประกอบทำนองของท่อนแรกมาใช้ ลักษณะของช่วงเสียงที่นำมาใช้ในครึ่งหลังนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง (ตัวอย่างที่ 18)

ตัวอย่างที่ 18. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 49

ลักษณะองค์ประกอบที่ใช้ในท่อนแรก ห้องที่ 46-47

ตัวอย่างที่ 19. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata โมติฟจากท่อนที่ 1 ห้องที่ 22-24

หลังจากที่ผ่านส่วนต่าง ๆ ของบทเพลงที่มีการนำเอาองค์ประกอบจากแต่ละท่อนของบทเพลงมาผสมผสานกันแล้ว แนวความคิดของช่วงนี้ (ตัวอย่างที่ 20) จะเปรียบดั่งนกที่อยู่ในขั้นตอนท้ายสุดในการเตรียมตัวเดินทางสู่จุดหมายปลายทางข้างหน้าที่ไม่รู้ว่าจะได้พบเจอกับสิ่งใด ต่อจากนั้นก็จะเข้าสู่ช่วงนำเสนอ *cadenza* ซึ่งผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้แสดง *improvisation* ประกอบกับแนวความคิดที่ต้องการให้ผู้แสดงใช้เสียงและเทคนิคต่าง ๆ เท่าที่จะสามารถสร้างขึ้นมาได้ โดยผู้ประพันธ์ได้กำหนดรายละเอียดไว้ในช่วงนี้ไว้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 20. Takashi Yoshimatsu. Fuzzy Bird Sonata ห้องที่ 45

© **CADENZA ad lib.** (ca 20 s – 1 mn)
accel. *Ad lib. free (trills, multiple notes, passages... etc)*
p
poco a poco *molto stringendo*
quasi ad lib.
poco a poco ..... *molto crescendo*
 (repetition quasi ad lib.)

2.1.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

กระบวนที่ 1 เป็นท่อนที่มีความยากในการควบคุมการใช้เสียงที่มีลักษณะการวิ่งของโน้ตที่เร็วและต่อเนื่องบวกกับการเปลี่ยนอัตราจังหวะที่บ่อย ดังนั้นการฝึกซ้อมจึงเริ่มจากการขยายค่าโน้ตทั้งหมดให้มีอัตราที่ยาวขึ้นหนึ่งเท่าตัวของโน้ตจริง พร้อมกับการใช้เครื่องให้จังหวะฝึกซ้อมจากช้า แล้วจึงปรับระดับความเร็วขึ้นจนถึงความเร็วที่ใกล้เคียงกับความเร็วจริงที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดไว้ จึงปรับลักษณะค่าโน้ตให้กลับมาเป็นปกติ และปรับอัตราความเร็วให้ช้าลงกว่าความเร็วจริง แล้วจึงค่อยปรับความเร็วขึ้นเมื่อการฝึกซ้อมในครั้งนั้นไม่พบปัญหาอีก

อีกปัญหาที่พบคือเมื่อทำการฝึกซ้อมกับเปียโน จะมีความยากในการบรรเลงร่วมกัน เนื่องจากจะมีช่วงที่เป็น unison ซึ่งในบางครั้งหากไม่ได้ควบคุมเรื่องของน้ำหนักการเล่นหนักเบาให้ดีนั้น จะทำให้การบรรเลงออกมาไม่ลื่นไหลและไม่กลมกลืนเป็นส่วนเดียวกันกับเปียโน ดังนั้นการควบคุมความเร็วลมจึงมีส่วนสำคัญมาก หากความเร็วลมช้าเกินไป จะทำให้การตัดลิ้นที่มีความเร็วมากนั้นช้าลง ซึ่งอาจทำให้เสียการควบคุมของจังหวะ และท่อนนี้มีการบรรเลงโน้ตจากเสียงต่ำสู่เสียงที่สูงเกินช่วงเสียงปกติของแซ็กโซโฟน การฝึกซ้อมจะเริ่มจากจังหวะที่ช้าก่อน เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะของรูปปากที่ถูกต้อง โดยไม่บีบริมฝีปากจนเกินไปและตรวจเช็ค intonation รวมไปถึงคุณภาพของเสียงที่ดี

กระบวนที่ 2 ลักษณะของท่อนนี้อยู่ในจังหวะที่ช้าและเป็นอิสระ สามารถกำหนดรูปแบบการเล่นได้เองในระดับหนึ่ง ปัญหาที่พบในท่อนนี้ คือการควบคุมลมหายใจให้เพียงพอ การบรรเลงในท่อนนี้ มีการใช้ความดังเบาของเสียงที่หลากหลายด้วยกัน วิธีการฝึกซ้อมของผู้แสดงคือการฝึกซ้อม long tone กำหนดจังหวะที่ 8 จังหวะ ความเร็ว ตัวค่าเท่ากับ 80 เริ่มจากเปียโน และเป่าดังขึ้นไปจนถึงความดังที่ดังมาก ขณะนั้นต้องคอยควบคุมรูปปากให้คงที่ ไม่บีบเกินไป ไม่ผ่อนเกินไป เนื่องจากจะมีผลเสียกับ intonation และคุณภาพของเสียง ปัญหาที่พบในช่วงกลางเพลงคือลักษณะการเล่นโน้ต trill altissimo ซึ่งผู้แสดงได้ทำการสอบถามจากอาจารย์ประจำเครื่องเอก ถึงการเลือกใช้การกดนิ้วที่ให้เสียงที่ตรงที่สุด มีความเหมาะสมกับอุปกรณ์ที่ใช้ เนื่องจากในแต่ละเครื่องที่แต่ละบริษัทผู้ผลิตแซ็กโซโฟน จะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งจะไม่มีการกำหนดลักษณะของนิ้วในการเล่นโน้ต altissimo ที่ตายตัว

ด้วยลักษณะของท่อนนี้ซึ่งนักประพันธ์มีแรงบันดาลใจในการแต่งเพลงจากการนำลักษณะดนตรีพื้นบ้านของแถบเอเชียมาใช้ จึงมีลักษณะการใช้เทคนิคการเบนเสียง grace note ผู้แสดงได้มีการศึกษาเพิ่มเติม โดยการเลือกฟังเครื่องดนตรีพื้นบ้านของญี่ปุ่นที่เรียกว่าขลุ่ย Shakuhachi ซึ่งมีวิธีการเป่าที่คล้ายกับขลุ่ยของไทย แต่จะใช้การควบคุมที่ยากกว่าเนื่องจากวิธีการเป่าลมเข้าไปจะเป็นการผิวลมผ่านช่องลมเปิดที่ปลายบนสุดของขลุ่ยและต้องใช้พลังลมเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้ได้ยินเสียงลมเล็ดลอดออกมาอย่างมาก การทำเสียง vibrato และวิธีการเอื้อนเสียง portamento ผู้แสดงได้สังเกตลักษณะพิเศษเหล่านี้มาใช้ในการแสดงของท่อนที่สองและท่อนที่สามเพื่อให้ได้สำเนียงที่ถูกต้องตามที่ผู้ประพันธ์ต้องการ

กระบวนที่ 3 มีลักษณะการบรรเลงคล้ายกับท่อน 1 และท่อน 2 วิธีการฝึกซ้อมจึงคล้ายคลึงกันกับท่อน 1 และ 2 แต่จะมีช่วงที่มีการ improvisation ผู้แสดงได้เลือกฟังศิลปินคือ Nobuya Sugawa และนำโครงสร้างในการ improvisation ของศิลปินมาเป็นแนวทาง แต่ผู้แสดงได้ทำการคิดสดขณะแสดง ซึ่งในแต่ละครั้งที่ซ้อมจะไม่เหมือนเดิม และการซ้อมร่วมกันกับเปียโนจะ

ใช้วิธีการนัดกันว่าเมื่อแซ็กโซโฟนลากเสียงสูงค้างไว้นั้น ถือเป็นการแสดงว่ากำลังจะจบช่วง cadenza ผู้แสดงจะเป็นผู้ให้สัญญาณในการลงห้องต่อไป ซึ่งจะมาพร้อมกันเป็น unison กับเปียโน

2.1.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง

เนื่องจากบทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีการร่วมงานกันระหว่างผู้ประพันธ์ และ Nobuya Sugawa ผู้แสดงจึงเลือกศึกษาแนวทางการบรรเลงจากต้นฉบับคือ Nobuya ซึ่งจากการศึกษาแล้วพบว่ามิในหลายตำแหน่งที่ศิลปินอ้างอิงไม่ได้เลือกปฏิบัติตามโน้ต แต่มีการสร้างสรรค์ท่วงทำนองให้เข้าไปในลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ผู้แสดงจึงเลือกที่จะยึดแนวทางของศิลปินอ้างอิงในการบรรเลง แต่ในช่วง improvisation ของท่อนที่สาม ผู้แสดงทำการคิดสดในขณะบรรเลง แต่ก่อนหน้านี้นี้จะมีการวางแผนเกี่ยวกับโครงสร้างในการ improvisation มาก่อนล่วงหน้า

2.2 Blue Caprice ประพันธ์โดย Victor Morosco

2.2.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

Victor Morosco เกิดในปี ค.ศ. 1936 จบการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทจาก Julliard School of Music โดยศึกษากับ Vincent Abato Daniel Bonneau และ Joseph Allard อาชีพของเขาเป็นทั้ง นักประพันธ์เพลง เป็นอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญทั้งยังมีความสามารถในการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก และสามารถบรรเลงแบบคันทรีได้

Morosco ได้รับการชื่นชมและคำชมมากมาย จากการออกแสดงครั้งแรก ณ Carnegie Hall ในฐานะ Soloist ซึ่งภายหลังเขาได้ร่วมแสดงกับ Contemporary Chamber Ensemble Recital ภายใต้การควบคุมวงของ Arthur Weisberg และในฐานะ soloist ที่ Philharmonic and Town Hall ได้แสดงออกรายการโทรทัศน์ที่ Live from Studio 8H และ Camera Three ซึ่งเป็นรายการที่จะเชิญนักดนตรี หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงมาออกรายการ ในขณะนั้น Morosco ได้รับการยอมรับในฐานะ saxophone virtuoso คนแรก และเป็นผู้นำบุกเบิกเพลงประเภท Contemporary สำหรับแซ็กโซโฟน ช่วงที่เขาย้ายที่อยู่มายังลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนียในปี ค.ศ. 1968 เขาได้ทำงานกับโรงถ่ายภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ และบันทึกแผ่นเสียง เขาบันทึกบทเพลงอัลบั้ม “Double Exposure” (Morsax Records) ซึ่งรวมเพลง Blue Caprice และยังร่วมบันทึกเสียงกับวง Los Angeles Saxophone Quartet เพลง “The Art of Fugue” ของ J.S. Bach และแบบเต็มเพลง ให้กับ Protone Record ในปี ค.ศ. 1974

Morosco เดินทางกลับมาที่ New York ในปี ค.ศ. 1986 เขา ร่วมแสดงกับวงมากมาย หลายรูปแบบ เช่นวงออร์เคสตราแห่งนิวยอร์ก และ Brooklyn Philharmonic วง The New York City Ballet Music for the Modern วง The Griffin Ensemble ในบอสตัน รัฐแมสซาชูเซต วงแจ๊ซมากมาย และร่วมแสดงกับละครบรอดเวย์ ในระหว่างนั้นเขาได้แสดง solo รวมถึง recital เพลงที่เขา แต่งเองในงาน 10th World Saxophone Congress และมี master class ใน Italy การแสดงรอบปฐม ทัศน์ของ Arlene Zallman Blues Delle Ciche ที่ Wang Center ในบอสตันรัฐแมสซาชูเซต ได้แสดง Concerto for Saxophone ของ Paul Creston กับวง Riverside Symphony ในนิวยอร์ก

Morosco เข้าร่วมกลุ่ม Faculty of the City University of New York Graduate Center ในบรู๊คลิน Lehman Colleges และ California State University ในลอสแอนเจลิส

เดือนมิถุนายน ค.ศ. 1996 เขาเดินสาย clinic และ workshop ในแถบประเทศ ออสเตรเลียและจีนแสดง solo หลายบทเพลง รวมถึงการแสดงรอบปฐมทัศน์ของผลงานชิ้นใหม่ สามชิ้น ซึ่งเขาประพันธ์สำหรับแซ็กโซโฟนและเปียโน ในงานประชุม Australasian Clarinet and Saxophone ที่บริสเบน ประเทศออสเตรเลียในปี ค.ศ. 1997 วง Morosco Saxophone Quartet ได้ทำ การแสดงเพลงใหม่ที่ California State University ในลอสแอนเจลิส ซึ่งภายหลังได้ออกอัลบั้ม Originations ให้กับ Morsax Record และในปีเดียวกันนี้ Morosco ก็ได้ประพันธ์บทเพลง Concerto for Alto Saxophone and Orchestra และขึ้นแสดงร่วมกับวง Queensland Philharmonic Orchestra ใน บริสเบน ประเทศออสเตรเลีย

ปัจจุบัน Morosco ยังคงเป็นอาจารย์ ที่มหาวิทยาลัยแห่งมินเนโซต้า NASA Conference ที่ UNC Greensboro และ The International Saxophone Festival ใน Faenza ประเทศอิตาลี และพัก อาศัยอยู่กับ Ocala ในฟลอริดา และ Casentino ในประเทศอิตาลี เขายังคงเป็นนักประพันธ์เพลง นัก soloist และ นัก clinician

2.2.2 ประวัติของบทเพลง

ชื่อเดิมของเพลงนี้คือ Caprice en Forme de Blues แต่โปรดิวเซอร์เพลง ขอให้เปลี่ยน ชื่อเป็น Blue Caprice ซึ่งในความถูกต้องแล้วนั้น ควรจะเขียนว่า Blues Caprice คำว่า Blues ให้ความ หมายถึงความเป็นตัวของมันเองมากกว่าหน้าที่ในการเป็นคำคุณศัพท์ ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสน จากการแปลความหมายสำหรับนักแซ็กโซโฟนที่ต้องการค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการ บรรเลงแบบ Blues ในทางคลาสสิก Blue Caprice คือ Passacaglia Form หรือ Chaconne Form ที่มี Chord Structure แบบ 20th Century และ Form แบบ Blues

2.2.3 บทวิเคราะห์

Blue Caprice มี 14 variations บนโครงสร้างการเรียบเรียงเสียงประสานในรูปแบบของบลูส์ มีการนำเสนอสไตล์ที่หลากหลายในแต่ละช่วงของบทเพลงนี้ มีองค์ประกอบของโครงสร้างคอร์ดที่ถูกดัดแปลงมาจากบลูส์ 12 bar จะมีลักษณะทิศทาง การเปลี่ยนของคอร์ด I IV V บทเพลงนี้จะถูกกำหนดให้ใช้โน้ตบลูส์สเกล มีทิวญแจเสียงหลักคือ C บลูส์ แต่จะมีการเปลี่ยนคอร์ดไปในแต่ละช่วงของบทเพลง ลักษณะเพลงในแต่ละ variations จะไม่ได้ถูกกำหนดให้มีโครงสร้างของบลูส์ 12 bar แบบดั้งเดิม แต่ผู้ประพันธ์ได้นำเอาโครงสร้างนี้มาขยายออกเป็น 14 variations ซึ่งทิศทาง การเปลี่ยนที่มีความชัดเจนคือ การเปลี่ยนอัตราความเร็วของจังหวะในแต่ละ variations ซึ่งใน variations ที่ 13 จะเป็น cadenza และ variations ที่ 14 จะเป็น coda ที่ได้นำทำนองหลักของ “Caprice en Forme de Valse” ของ Paul Bonneau มาใช้ในช่วงท้ายของเพลง

Variations ที่ 1 A “Banjo Picking” Styles	ห้องที่ 1-25	ตัวอย่างที่. 21
Variations ที่ 2 B “Baroque”	ห้องที่ 26-37	ตัวอย่างที่. 22
Variations ที่ 3 C “Romantic”	ห้องที่ 38-49	ตัวอย่างที่. 23
Variations ที่ 4 D “Kansas City Blue”	ห้องที่ 50-61	ตัวอย่างที่. 24
Variations ที่ 5 E “Shuffle/Hard Swing”	ห้องที่ 62-73	ตัวอย่างที่. 25
Variations ที่ 6 F “Gospel in Fourths”	ห้องที่ 74-85	ตัวอย่างที่. 26
Variations ที่ 7 G “Contemporary Modern”	ห้องที่ 84-97	ตัวอย่างที่. 27
Variations ที่ 8 H “Hollywood”	ห้องที่ 98-109	ตัวอย่างที่. 28
Variations ที่ 9 I “Hard Swing”	ห้องที่ 110-121	ตัวอย่างที่. 29
Variations ที่ 10 J “Syncopation”	ห้องที่ 122-133	ตัวอย่างที่. 30
Variations ที่ 11 K “Contemporary distortion of line to register change	ห้องที่ 134-146	ตัวอย่างที่. 31
Variations ที่ 12 L “The Free Rhythm Section”	ห้องที่ 147-195	ตัวอย่างที่. 32
Variations ที่ 13 M “Cadenza”	ห้องที่ 200-219	ตัวอย่างที่. 33
Variations ที่ 14 Coda	ห้องที่ 213-214	ตัวอย่างที่. 34

ตัวอย่างที่ 21. Victor Morosco. Blue Caprice ช่วงต้นเพลงถึงห้องที่ 25 การเล่นแบบ Banjo Picking Styles

ตัวอย่างที่ 22. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม B การเคลื่อนที่ของ โน้ตแบบ Baroque Styles

ตัวอย่างที่ 23. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม C การเล่นแบบ Romantic Styles

ตัวอย่างที่ 24. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม D การเล่นแบบ Kansas City Blue Styles

ตัวอย่างที่ 25. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม E การเล่นแบบ Shuffle/ Hard Swing

ตัวอย่างที่ 26. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม F การเล่นแบบ Gospel in Fourths

ตัวอย่างที่ 27. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม G การเล่นแบบ Contemporary Modern Styles

ตัวอย่างที่ 28. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม H การเล่นแบบ Hollywood Styles

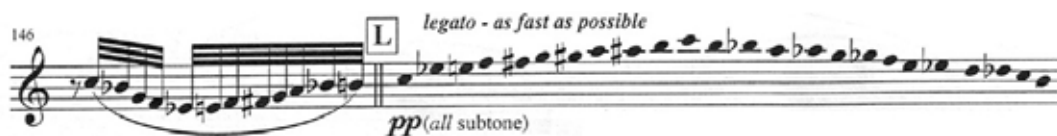
ตัวอย่างที่ 29. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม I การเล่นแบบ Hard Swing

ตัวอย่างที่ 30. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม J การเล่นแบบ Syncopation

ตัวอย่างที่ 31. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม K การเล่นแบบ Contemporary distortion of line to register change

ตัวอย่างที่ 32. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม L การเล่นแบบ The Free Rhythm Section

ตัวอย่างที่ 33. Victor Morosco. Blue Caprice เครื่องหมายการซ้อม M การเล่นแบบ Cadenza

ตัวอย่างที่ 34. Victor Morosco. Blue Caprice ห้องที่ 213-214 เป็นท่อน coda ซึ่งผู้ประพันธ์นำส่วนหนึ่งมาจากบทเพลง Caprice en Forme de Valse โดย Paul BONNEAU

2.2.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

ลักษณะของเพลงจะใช้องค์ประกอบของสเกล C บลูส์ และ F บลูส์ ในบทเพลงนี้มีความหลากหลายในการจำแนกรูปแบบสไตลล์ออกเป็น 14 สไตลล์ ผู้แสดงเริ่มต้นการฝึกซ้อมโดยการฟังบทเพลงจากศิลปินต้นฉบับคือ Vivtor Morosco จากอัลบั้ม Double Exposure มีการศึกษาสังคิตลักษณะของบทเพลง การเปลี่ยนทิศทางของคอร์ดและองค์ประกอบของสเกลบลูส์ในขั้นต้น หลังจากนั้นจึงทำการฝึกซ้อมสเกลบลูส์ เพื่อให้เกิดความเคยชิน จนสามารถจดจำคุณลักษณะของสเกลบลูส์ได้อย่างดี

เนื่องจากบทเพลงนี้มีลักษณะการเล่นแบบเดี่ยว และในบทเพลงยังมีการเปลี่ยนแปลงความเร็วอยู่บ่อยครั้ง การฝึกซ้อมจึงต้องแบ่งการซ้อมออกเป็นส่วนต่าง ๆ และทำความเข้าใจใน rhythm ของแต่ละ variations ในเบื้องต้นก่อน แล้วจึงซ้อมการเชื่อมต่อในแต่ละช่วงของบทเพลง ซึ่งการเล่นเดี่ยวในบางครั้งก็ทำให้ไม่ระวังการควบคุมจังหวะ ปัญหาที่พบในบทเพลงนี้ คือการควบคุมจังหวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกช่วงที่มีการนำเสนอ variations ใหม่ การเล่นจังหวะที่ยืดหยุ่นจนเกินไป ทำให้ในช่วงที่มีการเปลี่ยนลักษณะการเล่นให้เป็นแบบสวิงจะทำได้ยาก ในบทเพลงนี้มีหลายช่วงที่มีการใช้โน้ต altissimo โดยส่วนมากมักจะพบโน้ต B-flat concert หรือ G ของแซ็กโซโฟน ซึ่งปกติจะไม่พบการเล่นโน้ตที่สูงกว่า A concert หรือ F-sharp ของแซ็กโซโฟนมากนัก การฝึกซ้อมจึงต้องฝึกสเกล G ของแซ็กโซโฟน เริ่มจากโน้ต G เล่นให้ครบสอง octave กำหนดจังหวะด้วยเครื่องให้จังหวะที่ ตัวค่าเท่ากับ 60 โดยไม่ต้องตัดลิ้น จากนั้นจึงค่อย ๆ เร่งจังหวะให้เร็วขึ้นจนถึงตัวค่าเท่ากับ 120 แล้วจึงปรับการฝึกซ้อมเป็นโน้ตเข็บบัดหนึ่งชั้น กำหนดจังหวะเริ่มที่โน้ตตัวค่าเท่ากับ 80 แล้วเร่งจังหวะขึ้นไปจนถึง 120 แล้วเปลี่ยนจากเข็บบัดหนึ่งชั้นเป็น เข็บบัดสองชั้น เริ่มจังหวะที่ ตัวค่าเท่ากับ 60 ไปจนถึง 80 ทำเช่นเดียวกันกับโน้ต altissimo ที่พบในบทเพลงนี้

ในช่วงท้ายสุดของเพลงมีการใช้เทคนิค subtone ในเสียง E-flat concert หรือ C ต่ำของแซกโซโฟน ซึ่งต้องทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบกะทันหันทันที เพื่อให้ได้ลักษณะเสียง subtone การโฟกัสของลมจะต้องทำในลักษณะรูปแบบการใช้ลมที่กระจายออกไป ไม่โฟกัสที่จุดใดจุดหนึ่ง เนื่องจากจะทำให้เสียงที่ออกมานั้นชัดเจน และมีเนื้อเสียงมากขึ้นไป

2.2.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ผู้แสดงเลือกฟังบทเพลงจากศิลปินต้นฉบับโดย Victor Morocco จากอัลบั้ม Double Exposure ด้วยลักษณะการเล่นที่กระชับ ชัดเจน สามารถควบคุมช่วงเสียง altissimo ได้ดี มีในบางช่วงที่โน้ตไม่ได้แสดงเครื่องหมายให้เบนเสียง แต่ศิลปินได้กำหนดขึ้นเอง ถือว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้ หากมองในมุมมองของการแสดงประเภทแจ๊ส ลักษณะการ improvisation เล็กน้อยในบางช่วงสามารถเสริมได้เองเพื่อให้ได้สไตล์และอารมณ์ของบทเพลงมากขึ้น ผู้แสดงเองจึงเลือกใช้สำเนียงตามที่ศิลปินอ้างอิงได้บันทึกเสียงไว้ เพียงแต่ในบางช่วงอาจมีการลดอัตราความเร็วลงเล็กน้อยจากที่ศิลปินได้บันทึกไว้

2.3 Légende pour Saxophone Op.66 โดย Florent Schmitt

2.3.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

Florent Schmitt เกิดในปี ค.ศ. 1870 ที่เมือง Meurthe et Moselle ประเทศฝรั่งเศส และเสียชีวิตขณะอายุได้ 87 ปี ที่เมือง Neuilly sur Seine ในปี ค.ศ. 1958 เป็นนักประพันธ์ที่อยู่ในช่วงคาบเกี่ยวของช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เขาเริ่มเรียนดนตรีกับผู้อำนวยการ Nancy Conservatoire ประจำเมือง Nancy ต่อมาเขาได้เข้าศึกษาต่อที่ Paris Conservatoire ขณะนั้นเขาอายุเพียง 19 ปี Schmitt เข้าศึกษาวิชาการประพันธ์เพลงกับ Gabriel Fauré Jules Massenet Théodore Dubois และ Albert Lavignac ในปี ค.ศ. 1900 เขาชนะรายการ Prix de Rome

ผลงานของเขาที่ได้ประพันธ์ขึ้นมีทั้งหมด 138 บท รวมทั้งบัลเลต์ อูปรากร บทเพลงสำหรับเครื่องสาย เปียโน แซกโซโฟน วงเครื่องลมและวงออเคสตรา บทเพลงที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงของเขาคือ La tragédie de Salomé Op. 50 (ค.ศ.1907-1910) และ Antoine et Cléopâtre, Op. 69 (ค.ศ.1919-20)

2.3.2 ประวัติของบทเพลง

Légende pour Saxophone Op.66 ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1918 ให้กับ Elise Hall นักแซ็กโซโฟนชาวอเมริกัน สำหรับการเดี่ยวแซ็กโซโฟน เพื่อโซโล่กับวงออร์เคสตรา ภายหลังในปี ค.ศ. 1919 สกอร์ได้ถูกย่อลงสำหรับเปียโน

บทเพลงนี้ถือเป็นบทเพลงที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากสำหรับนักแซ็กโซโฟน คลาสสิก ได้รับการยอมรับจากนักแซ็กโซโฟนคลาสสิกระดับโลก อาทิ เช่น Marcel Mule ซึ่งเขานำออกแสดงในปี ค.ศ. 1933 และ Jean-Marie Londeix ก็ได้นำบทเพลงนี้ออกแสดงมาแล้วมากกว่า 30 ครั้ง ในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก เช่น ญี่ปุ่น แคนาดา อิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมัน สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม สเปน เนเธอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกา บทเพลงนี้ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งบทเพลงที่ Jean-Marie Londeix นักแซ็กโซโฟนระดับโลก มีความชื่นชอบมากเป็นพิเศษ

ลักษณะบทเพลงจะมีอารมณ์ความรู้สึกที่ล่องลอย ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงความรู้สึกเหมือนบทกวี มีการสื่ออารมณ์ออกมาอย่างลุ่มลึก มีลีลาที่สงบ เยือกเย็น และในบางช่วงก็สื่อถึงอารมณ์ที่รุนแรง ความรัก มีความหนักแน่นในท่วงทำนองของเพลง ทิศทางของเพลงจะมีความถี่ไหลอยู่ตลอดเวลา โดยการเล่นของแซ็กโซโฟน จะเล่นอยู่ในองค์ประกอบของค่าน้ตกกลุ่มจังหวะ 3 พยางค์ 6 พยางค์ 7 พยางค์ 11 พยางค์ และ 16 พยางค์ บนอัตราส่วนต่อห้องที่ 4/4

2.3.3 บทวิเคราะห์

บทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นในสังคีตลักษณ์ สามตอน (ternary form) ผู้ประพันธ์มีความต้องการสื่อความรู้สึกของบทเพลง ให้ออกมาในรูปแบบที่หลีกเลี่ยงจากรูปแบบโครงสร้างเสียงประสานแบบโบราณ มีการเลือกใช้บันไดเสียงออกตาโทนิค ที่สามารถพบได้ในหลาย ๆ ช่วงของบทเพลง มีการใช้ทำนองหลัก และพัฒนาโมทีฟออกไป มีการเล่นรับต่อกันระหว่างแซ็กโซโฟนและเปียโน (วงออร์เคสตรา) เป็นแบบแคนอน การเลือกใช้โหมคต่าง ๆ ทำให้บทเพลงมีลักษณะคลุมเครือ คล้ายคังภาพวาดแบบ Impressionist ซึ่งบทเพลงจะมีลักษณะการประพันธ์คล้ายกับของ Claude Debussy และ Maurice Ravel

Intro	ห้องที่ 1-25	
A	ห้องที่ 26-36	F minor
Transition	ห้องที่ 37-44	
B	ห้องที่ 45-77	C-sharp phrygian
Transition	ห้องที่ 78-86	

A	ห้องที่ 87-98	F minor
Transition	ห้องที่ 99-107	A-flat major
Coda	ห้องที่ 180-138	

ช่วง introduction ห้องที่ 1-25 นำเสนอโมทีฟแรกในต้นเพลงโดยเปียโน ซึ่งเป็นลักษณะสไตล์ที่นิยมใช้กันมากสำหรับนักประพันธ์เพลงชาวฝรั่งเศส (ตัวอย่างที่ 35) ตามด้วยส่วนประกอบของคอร์ดที่เป็นแคนนอน ต่อมาให้ความรู้สึกลึกลับเสียงของระฆังที่สว่าง แซ็กโซโฟนเสนอโมทีฟเดียวกันกับเปียโนในห้องแรกแต่พัฒนาออกไป

ตัวอย่างที่ 35. Florent Schmitt. Légende pour Saxophone Op.66 ห้องที่ 1

ผู้แสดงเลือกจังหวะในช่วงต้นเพลงที่ความเร็วตัวคำเท่ากับ 52-60 โดยทำการยืดของจังหวะออกเป็นช่วง ๆ ในห้องที่ 10 ไปถึงห้องที่ 15 จะมีความกดดันหนักแน่น เร่าร้อน แล้วค่อย ๆ ผ่อนคลายลง จนนำเข้าสู่ท่อน A ในห้องที่ 26 ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง F minor โน้ตออกตาโทนิคแบบแรก จะปรากฏที่แซ็กโซโฟนในห้องที่ 12 (ตัวอย่างที่ 36) ในรูปแบบขึ้นคู่และโน้ตออกตาโทนิคแบบที่สอง เปียโนจะเป็นผู้รับต่อมาจากแซ็กโซโฟน คล้ายเป็นซีเควินซ์ต่อกัน

ตัวอย่างที่ 36. Florent Schmitt. Légende pour Saxophone Op.66 ห้องที่ 12

ช่วงเครื่องหมายการซ้อมที่ B จังหวะจะกำหนดให้เร็วขึ้น โดยผู้แสดงกำหนดจังหวะตัวค่าเท่ากับ 70-76 ลักษณะในช่วงนี้จะมีความเคลื่อนไหวมากขึ้น จากแรงผลักดันไปข้างหน้าของโน้ตสามพยางค์ในเปียโน ลักษณะการเล่นของแซกโซโฟน จะเล่นความดังเบาที่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าบ่อยครั้ง เมื่อพบโน้ตที่มีเสียงยาว หรือเครื่องหมาย crescendo ผู้แสดงจะเล่นด้วยน้ำเสียงที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่ไกลออกไป และมีการผลักดันเสียงในลักษณะกลม เพื่อเป็นการเพิ่มความเข้มของเสียง แสดงถึงความตึงเครียดด้วยความรู้สึกที่เร้าร้อน ไปจนถึงช่วงที่เป็นจุดสูงสุดของเพลงในห้องที่ 74 ซึ่งมีความดังที่สุดของเพลง และเข้าสู่ท่อนเชื่อมต่อไปในห้องที่ 78 เพื่อนำเข้าสู่ท่อน A อีกครั้ง

ช่วง coda ในหมายเลข 17 (ตัวอย่างที่37) ถูกนำเสนอโดยเปียโน โดยใช้ช้องค์ประกอบจากโน้ตออกตาโทนิคและใช้สเกลออกตาโทนิคในโน้ตที่สูงสุดของแต่ละชุดโน้ต ไล่โน้ตลงเป็นสเกลออกตาโทนิคอีกที

ตัวอย่างที่ 37. Florent Schmitt. Légende pour Saxophone Op.66 ห้องที่ 108

ในห้องที่ 20 ผู้แสดงปรับความเร็วขึ้นโดยค่อย ๆ เร่งจังหวะให้กระชับขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงเฟอร์มาตาในห้องที่ 127 และกลับเข้าสู่จังหวะช้าในตอนเริ่มต้นของเพลง ซึ่งทำนอง A จะกลับมาอีกครั้งในห้องที่ 129-130

การเคลื่อนไหวของช่วงท้าย จะลดลงจนถึงห้องที่ 133 จังหวะที่สองและตัวหยุดเขบีตสองชั้น จากนั้นผู้แสดงจะกำหนดให้หยุดจังหวะอย่างอิสระเพื่อปล่อยให้เสียงที่ลากยาวก่อนหน้านี้มีลักษณะที่เบาลง แล้วค่อย ๆ หายไป จากนั้นจึงตามมาด้วยลักษณะชุดโน้ตที่ใช้ความดังของเสียงอย่างกะทันหัน ควบคุมระดับเสียงต่ำที่สุดของแซ็กโซโฟนโดยไม่ให้แตก และไล่เสียงขึ้นไปหาเสียงสูง แล้วจึงค่อย ๆ ไรยเสียงลงมาด้วยค่าน้ตเขบีตสองชั้น ตามด้วยโน้ตสามพยางค์ ด้วยความดังที่เบาลงเรื่อย ๆ จบบทเพลงด้วยการลากเสียงยาวค้างไว้และเงียบหายไป

2.3.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

บทเพลงนี้ไม่ได้กำหนดจังหวะของบทเพลงไว้อย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้เล่นสามารถเล่นได้อย่างอิสระ สามารถยืดหยุ่นจังหวะได้ ผู้แสดงจึงเริ่มฝึกซ้อมโดยกำหนดจังหวะด้วยเครื่องกำหนดจังหวะ ตั้งความเร็วของโน้ตตัวเขบีตหนึ่งชั้นเท่ากับหนึ่งจังหวะ เพื่อให้สามารถแบ่งกลุ่มโน้ตที่มีมาก เช่น กลุ่มโน้ต 7 พยางค์ โดยจะแบ่งกลุ่มเป็น 3+4 โดยตั้งค่าความเร็วของเครื่องบังคับจังหวะเป็น ตัวค่าเท่ากับ 80 และเมื่อสามารถควบคุมการเล่นได้ดีแล้วจึงปรับความเร็วขึ้น

บทเพลงนี้จะพบปัญหาในการฝึกซ้อมร่วมกันกับเปียโน เนื่องจากความอิสระของจังหวะในบทเพลง แต่ลักษณะของโน้ตมีความกระชับและเร็วมาก วิธีการแก้ไขในการฝึกซ้อมคือ ก่อนที่จะทำการฝึกซ้อมร่วมกัน ผู้แสดงทั้งสองต้องทำการศึกษาสกอร์เพลงและฟังบทเพลงที่บันทึกเสียงจากผู้ที่มีชื่อเสียงคนเดียวกัน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการตีความจากการฟังที่ไม่เหมือนกันในการแสดง จากนั้นทำการทำความเข้าใจร่วมกันในจุดที่สำคัญ ๆ ของแต่ละช่วงประโยคที่ต้องมาพร้อมกัน หรือช่วงไหนที่สามารถยืดหยุ่นจังหวะซึ่งกันและกันได้

สำหรับแซ็กโซโฟนแล้วบทเพลงนี้ไม่พบเทคนิคพิเศษมากนัก แต่พบความโดดเด่นในด้านการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ท่วงทำลีลาของท่วงทำนองที่สวยงาม น่าสนใจ และการใช้ช่วงเสียงที่มีความไพเราะ

2.3.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินที่ผู้แสดงใช้อ้างอิงสำหรับบทเพลงนี้คือ Arno Bornkamp จากงานแสดง ALCOSAX 2011 ในบทเพลงนี้ ศิลปินอ้างอิงบรรเลงได้อย่างไพเราะงดงามและเต็มไปด้วยพลัง

จังหวะที่ศิลปินอ้างอิงบรรเลง จะมีความยืดหยุ่นอย่างมาก ในบางช่วงจะเล่นหางเสียงที่ยืดออกแล้ว จึงค่อย ๆ เร่งความเร็วของโน้ตขึ้น ทำให้บทเพลงมีความเคลื่อนไหวอยู่เสมอ ความแตกต่างระหว่างผู้แสดงกับศิลปินคือ ในบางช่วงที่ศิลปินอ้างอิงนั้นทำการบรรเลงในจังหวะที่รวดเร็วมาก ผู้แสดงคิดว่าควรจะเล่นให้ช้าลงต่างจากศิลปินอ้างอิงเล็กน้อย เพื่อให้สามารถควบคุมเสียงและนิ้วได้ดีกว่า

2.4 Duo Sonata ประพันธ์โดย Jacques Gregory Wanamaker

2.4.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

Gregory Wanamaker เป็นอาจารย์วิชาการประพันธ์และทฤษฎีที่ Crane School of Music ใน SUNY Potsdam เขาศึกษาวิชาการประพันธ์จาก William Averitt และ Thomas Albert ณ มหาวิทยาลัย Shenandoah และศึกษากับ Ladislav Kubik ที่ The Florida State University School of Music ผลงานของเขาได้รับการสนับสนุน และถูกนำออกแสดงไปทั่วสหรัฐอเมริกา แคนาดา อเมริกาใต้ ยุโรป ออสเตรเลีย และเอเชีย โดยกลุ่มนักดนตรีต่าง ๆ เช่น PRISM Quartet Trujillo Symphony Orchestra Timothy McAllister Robert Spring Christopher Creviston Oren Fader The Western Plains Wind Band Consortium Masato Kumol Saxophone Quartet The MAVerick Ensemble The West Point Saxophone Quartet The Gregg Smith Singers The Mana Trio Deborah Bish Ensemble Radieuse Noah Getz The Three Reeds Du Lynn McGrath และ The Society for New Music เป็นต้น

ในปี ค.ศ. 2011 Wanamaker ร่วมงานกับ Carrie Mae Weems ประพันธ์เพลง A Story within A Story ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก National Endowment สำหรับการแสดงผลงานเพลงในงาน Arts 2011 Access to Artistic Excellence Grant เขาได้รับรางวัล Individual Artist Commission สาขา Arts จาก New York State Council ประจำปี ค.ศ. 2012 และได้รับอีก 16 รางวัลจาก ASCAP และ National Association of Composers USA and Britten-On-The-Bay

Wanamaker มีเพลงบันทึกกับค่ายเพลงหลายค่ายทั้ง Innova Albany KCM Mark Custom White Pine และ Summit ผลงานของเขาได้รับการยกย่องและชื่นชมด้านการประพันธ์ว่ามีความน่าสนใจ เต็มไปด้วยทักษะและเทคนิคที่มีพลัง ผลงานของเขาถูกตีพิมพ์สู่สาธารณชน รวมถึงในนิตยสาร Fanfare Magazine Audiophil Audition และ American Record Guide

2.4.2 ประวัติของบทเพลง

Tim McAllister นักแซ็กโซโฟน และ Alan Woy นักคลาริเน็ต ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานของ Wanamaker ได้ทาบทามให้เขาประพันธ์เพลงสำหรับ Duo แซ็กโซโฟน กับคลาริเน็ต หลังจากที่เขาได้แสดงร่วมกันในงาน Dream Fragments ซึ่งเป็นงานที่มีการแสดงดนตรีประเภทวงออเคสตราที่ใหญ่ที่สุดในปี ค.ศ. 1999

บทเพลง Duo Sonata ประพันธ์เสร็จในปี ค.ศ. 2002 ซึ่งในปี ค.ศ. 2001 ที่เกิดเหตุการณ์โศกนาฏกรรม 11 กันยายน ที่เครื่องบินชนตึกคู่ในสหรัฐอเมริกาตัวเอง Wanamaker ได้ประพันธ์ท่อน Elegy เป็นท่อนช้าและเศร้าโศกที่สุดของบทเพลงนี้ขึ้นมา เขาประพันธ์ขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อแสดงถึงความเสียใจที่มีต่อเหตุการณ์ในขณะนั้น มีการบันทึกเสียงโดยกลุ่ม string orchestra string quartet และ saxophone quartet

2.4.3 บทวิเคราะห์

บทเพลงนี้ประกอบด้วยรูปแบบการประพันธ์เพลงแบบดั้งเดิมของ Classical Sonata และการใช้รูปแบบแนวความคิดสมัยใหม่เข้าไปผสม ทำให้ได้สีสันที่หลากหลายของบทเพลง

Duo Sonata มี 4 ัระบวน ในแต่ละัระบวนจะมีลักษณะเฉพาะและสไตล์ที่แตกต่างกันออกไป แต่มีโมทีฟและทำนองหลักเดียวกัน

ัระบวนที่ 1. Departure อยู่ในสังกัดลักษณะ Sonata form

Exposition	1-16
Development	17-54
Recapitulation	55-71

ในัระบวนที่ 1 จะใช้บันไดเสียงโครมาติกและใช้จังหวะในการขับเคลื่อนบทเพลงไปข้างหน้า เริ่มเพลงด้วยการเล่นโน้ต unison เป็นเข็บบีสองชั้นในจังหวะเร็วและแยกออกเป็นสองส่วนในรูปแบบ homorhythmic ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งกลับมา unison กันอีกครั้งในแบบขึ้นคู่แปดในัหองที่ 55 ซึ่งเป็นการแสดงบทบาทระหว่างแซ็กโซโฟนและคลาริเน็ตในการเล่นสีสันที่ผสมผสานกันอย่างกลมกลืน การเล่นแบบเหลื่อมล้ำของทำนองเป็นแบบแคนนอนในัหองที่ 6-9 การใช้ลักษณะความดังกเบา Articulation ที่ชัดเจนทันทีทันใดนั้น ทำให้ได้สีสันใหม่ของการบรรเลงร่วมกันระหว่างแซ็กโซโฟนและคลาริเน็ต

ตัวอย่างที่ 38. Gregory Wanamaker. Duo Sonata เริ่มต้นบทเพลงด้วยการเล่น unison ตั้งแต่ ห้องที่ 1-5 เป็นช่วงที่บรรเลงในระดับความดังเสียงที่เบา ด้วยอัตราความเร็วที่ ตัวดำเท่ากับ 120

♩ = 120

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Bb Cl.

A. Sx.

p

mf

mf

Detailed description: This musical score is for Example 38, a Duo Sonata by Gregory Wanamaker. It features two systems of staves. The first system consists of two staves: Clarinet in Bb (top) and Alto Saxophone (bottom). Both instruments play a unison melody starting in measure 1. The tempo is marked as ♩ = 120. The dynamics are marked as *p* (piano) for the first system. The second system consists of two staves: Bb Clarinet (top) and Alto Saxophone (bottom). The Bb Clarinet part starts in measure 6 and has a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte). The Alto Saxophone part also starts in measure 6 and has a dynamic marking of *mf*. The music is written in 4/4 time and includes various rhythmic patterns and rests.

ตัวอย่างที่ 39. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 6-9 เริ่มต้นประโยคใหม่ด้วยแซ็กโซโฟน คลาริเน็ตเป็นผู้เล่นทำนองเดียวกันกับแซ็กโซโฟน แต่เริ่มบรรเลงในจังหวะที่สองของห้องที่ 6

Bb Cl.

A. Sx.

Bb Cl.

A. Sx.

mp

mf

mf

Detailed description: This musical score is for Example 39, a Duo Sonata by Gregory Wanamaker. It features two systems of staves. The first system consists of two staves: Bb Clarinet (top) and Alto Saxophone (bottom). The Bb Clarinet part starts in measure 6 and has a dynamic marking of *mp* (mezzo-piano). The Alto Saxophone part also starts in measure 6 and has a dynamic marking of *mp*. The second system consists of two staves: Bb Clarinet (top) and Alto Saxophone (bottom). The Bb Clarinet part starts in measure 8 and has a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte). The Alto Saxophone part also starts in measure 8 and has a dynamic marking of *mf*. The music is written in 4/4 time and includes various rhythmic patterns and rests.

ตัวอย่างที่ 40. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ลักษณะการเล่น unison ที่เจอก่อนหน้านี้ในช่วงต้นเพลง ถูกนำกลับมาอีกครั้งในช่วงท้ายเพลงตั้งแต่ห้องที่ 55-57 แต่ระดับเสียงจะเปลี่ยนเป็นขึ้นคู่แปดที่สูงขึ้นของคลาริเน็ต ระดับความดังในช่วงนี้จะอยู่ในระดับเสียงที่ดังมาก

Example 40 shows two systems of music for Bb Cl. and A. Sax. The first system covers measures 54-57, and the second system covers measures 58-61. Both systems feature unison playing between the two instruments. Dynamics include *f* and *ff*.

ตัวอย่างที่ 41. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 44-47 มีการใช้โมติฟเดียวกัน แต่การใช้ขึ้นคู่เสียงจะใช้คู่เสียงที่ไม่กลมกลืน และการใช้ความดังเบาของเสียงในช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงที่ชัดเจนเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดสีสันที่แปลกหู ด้วยลักษณะของจังหวะที่เร็ว การใช้จังหวะชัดอยู่ตลอดเวลาทำให้เกิดความไม่ชัดเจนของประโยค แต่จะกลับเข้าสู่ทำนองที่ชัดเจนในช่วงที่มีการเล่นแบบ slur ซึ่งทิศทางของแซ็กโซโฟนและคลาริเน็ต จะมีทิศทางที่วิ่งเข้าหากัน แล้วแยกออกจากกันด้วยลักษณะโน้ตก่อนหน้าอีกครั้ง

Example 41 shows two systems of music for Bb Cl. and A. Sax. The first system covers measures 44-47, and the second system covers measures 48-51. Both systems feature unison playing between the two instruments. Dynamics include *mp*, *f*, *ff*, *sfz*, and *mp*. The second system includes markings for *(molto)* and *p*.

กระบวนที่ 2. Elegy อยู่ในสังกัดลักษณะแบบ Ternary Form A B A

มีลักษณะการเล่นจังหวะช้า Slowly, freely อัตราจังหวะตัวดำเท่ากับ 54 แต่วิธีการเล่นผู้แสดงสามารถเล่นจังหวะได้อย่างอิสระในช่วงต้นเพลงไปจนถึงห้องที่ 93 (ตัวอย่างที่ 42) และจะกลับมาเล่นในจังหวะเดิมของช่วงต้นบทเพลงอีกครั้ง ในห้องที่ 94 โดยแซกโซโฟนมีการใช้เทคนิค slap tongue (ตัวอย่างที่ 43) และเบาเสียงลง โดยมีคลาริเน็ตเป็นผู้รับช่วงเสียงตามมา แล้วเล่นเสียงให้ค่อย ๆ ดังขึ้น ทำให้เกิดลักษณะเสียงเหมือนสะท้อนกันไปมา ทำเช่นนี้สองห้อง จากนั้นคลาริเน็ตจึงเป็นผู้ดำเนินการนำองหลักต่อไปอีกสองห้อง และสลับให้แซกโซโฟนเป็นผู้ดำเนินการนำองหลักทำเช่นนี้สลับไปมา จนถึงห้องที่ 102 (ตัวอย่างที่ 44) จะกลับมาใช้จังหวะความเร็วเท่าเดิมในช่วงต้นเพลงอีกครั้ง และมีการเล่นโมทีฟสลับกันไปมา อยู่ในระดับเสียงที่เบาลงเรื่อย ๆ จบเงียบสนิท

ท่อน	A		B	A	
ห้องที่	72 – 88		89 – 93	94 - 109	
ทำนอง	I	II		II	I
ห้องที่	72-82	83-88		96-101	102-109

ตัวอย่างที่ 42. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 72-78 เริ่มการนำเสนอจากเสียงเงียบแล้วค่อย ๆ ดังขึ้นโดยคลาริเน็ต และแซกโซโฟนเริ่มทำนองหลักในระดับความดังของเสียงที่เบามากด้วยจังหวะช้าและอิสระ

Slowly, freely ♩ = 54

Bb Cl.

A. Sax.

Bb Cl.

A. Sax.

ตัวอย่างที่ 43. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 94-97 การใช้เทคนิคการ slap tongue ของแซ็กโซโฟน

Musical score for Duo Sonata, measures 93-97. The score is for Bb Clarinet (Bb Cl.) and Alto Saxophone (A. Sx.).

Measures 93-94: Bb Cl. part starts with a triplet of eighth notes marked *rit.* and *fff*. A. Sx. part has a triplet of eighth notes marked *fff*. Both parts have slurs over the triplets.

Measures 95-97: Bb Cl. part continues with notes marked *mp*, *p*, *p*, *mp*, *p*. A. Sx. part continues with notes marked *mf*, *mp*, *p*, *p*, *pp*, *p*. A. Sx. part includes the instruction *"quasi-pizz" (light slap-tongue)* and *"quasi-pizz" becomes lighter*.

ตัวอย่างที่ 44. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ทำนองหลักกลับมาอีกครั้งในช่วงท้ายบทเพลง (a tempo) เริ่มห้องที่ 102-109

Musical score for Duo Sonata, measures 101-109. The score is for Bb Clarinet (Bb Cl.) and Alto Saxophone (A. Sx.).

Measures 101-102: Bb Cl. part starts with a triplet of eighth notes marked *rit.* and *a tempo*. A. Sx. part has a triplet of eighth notes marked *p*. Both parts have slurs over the triplets.

Measures 103-104: Bb Cl. part continues with notes marked *pp*, *n*, *p*. A. Sx. part continues with notes marked *pp*, *pp*, *p*.

Measures 105-106: Bb Cl. part continues with notes marked *ppp*, *pp*, *pp*, *ppp*. A. Sx. part continues with notes marked *ppp*, *pp*, *pp*.

Measures 107-108: Bb Cl. part continues with notes marked *ppp*, *n*. A. Sx. part continues with notes marked *ppp*, *n*.

กระบวนที่ 3. Scherzo อยู่ในสังคีตลักษณ์ Ternary form A B A

มีลักษณะคล้ายกับท่อนแรก Departure เริ่มด้วยการเล่นเทคนิค key clicks สำหรับเครื่องคลาริเน็ตและแซ็กโซโฟนในช่วง 3 ห้องแรก จะพบอีกครั้งในช่วงท้ายเพลง ต่อจากนั้นจะเล่นเสียงที่ต้องการให้เกิดเฉพาะเสียงลมมากกว่าเนื้อเสียงแท้ โดยยังคงกดนิ้วตามโน้ตที่กำหนดไว้แต่จะมีเพียงเนื้อเสียงเบา ๆ จนถึงห้องที่ 115 หลังจากนั้นในห้องที่ 116 ซึ่งเป็นท่อน A จะเริ่มใช้เนื้อเสียงเต็ม โดยเริ่มที่ความดังที่เบามาก (ตัวอย่างที่ 45) ต่อจากนั้นจะเป็นการเล่นปะทะกันระหว่างส่วนโน้ตในอัตรา 2 และ 3 ของแซ็กโซโฟนและคลาริเน็ตไปเรื่อย ๆ ตลอดทั้งบทเพลง ถือเป็นการเล่นใช้เทคนิค polymeter ในการสร้างสีสันของบทเพลงของท่อนนี้ ช่วงที่เป็น climax (ตัวอย่างที่ 46) ของท่อนนี้จะอยู่ในท่อน B ซึ่งมีลักษณะความดังที่ดังมาก จะมีการเปลี่ยนโน้ตเป็นเข็บตสองชั้นขึ้นไปจนสุดที่ห้องที่ 162 และค่อย ๆ เบาลง ท่อน A จะกลับมาอีกครั้งในห้องที่ 167 ไปจนจบเพลง รูปแบบการดำเนินมีลักษณะ ache shape คือคล้ายกันในช่วงต้นที่มีโครงสร้างจากน้อยไปมาก ในช่วงหลังจากท่อนที่เป็นที่สุดของบทเพลง จะมีการดำเนินไปด้วยโครงสร้างคล้ายเดิม แต่เป็นจากมากไปน้อย และจบด้วย coda ที่มีลักษณะที่ดัง และการเล่นที่มีการวิ่งเข้าหากันและแยกออกจากกันของโน้ตระหว่างแซ็กโซโฟนกับคลาริเน็ตด้วยโน้ต C E และโน้ต E C (ตัวอย่างที่ 47)

ท่อน	A	B	A	Coda
ห้องที่	116-157	158-165	167-182	189-191

ตัวอย่างที่ 45. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 110-112 การเล่นเทคนิค key clicks

The musical score for measures 110-112 of Duo Sonata by Gregory Wanamaker is presented in two systems. The first system covers measures 110-113, and the second system covers measures 114-117. Both systems feature two staves: Bb Cl. (B-flat Clarinet) and A. Sax. (Alto Saxophone). The tempo is marked as ♩ = 124. The key signature has one sharp (F#). The first system (measures 110-113) is marked with *ppp* and includes the instruction '(key clicks)' above the notes. The second system (measures 114-117) is marked with *p* and includes the instruction '(full pitches)'. The score concludes with the instruction '(gradually fade in pitches)'.

ตัวอย่างที่ 46. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 158-163 เป็นช่วง climax ของกระบวนที่สาม

Musical score for Duo Sonata, measures 158-163. The score is for Bb Clarinet (Cl.) and Alto Saxophone (A. Sx.). It shows a climactic section with dynamic markings of forte (f) and fortissimo (ff). The music features complex rhythmic patterns and melodic lines for both instruments.

ตัวอย่างที่ 47. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 184-191 ช่วงท้ายบทเพลงที่มีลักษณะเหมือนตอนต้นเพลงแต่จบด้วยลักษณะโน้ตแบบเดียวกันที่พบในกระบวนแรกของบทเพลงด้วยระดับเสียงที่ดังมาก

Musical score for Duo Sonata, measures 184-191. The score is for Bb Clarinet (Cl.) and Alto Saxophone (A. Sx.). It shows the end of a piece with dynamic markings of mezzo-forte (mf) and forte (f). The music features a key change and a final melodic phrase.

กระบวนที่ 4. Arrival (Blues) โครงสร้างของท่อนนี้จะแตกต่างจากท่อนก่อน ๆ คือจะมีรูปแบบที่มีการใช้โครงสร้างคอร์ดจาก A บลูส์ ใช้การดำเนินคอร์ด แบบ I - IV - V นำเสนอ 4 groove ด้วยกัน โดยจะสลับกันระหว่างแซ็กโซโฟนและคลาริเน็ต เริ่มนำเสนอ groove แรกด้วยแซ็กโซโฟนแบบ Fast and Funky (ตัวอย่างที่ 48) โน้ตตัวขาว เท่ากับ 112 คล้ายกับว่าเป็นทำนอง

rhythm ซึ่งมีลักษณะโน้ตที่มีจังหวะหนักชัดเจนนี้นมาก่อน แล้วจึงมีคลาริเน็ตบรรเลง groove ที่ 2 ตามมา มีลักษณะโน้ตที่มีจังหวะลอย ลื่น และกระชับมากกว่าแซ็กโซโฟนลักษณะอยู่ในคอร์ด I ในห้องที่ 224-227 เป็นช่วงที่มีการเล่นแบบขัดกันระหว่างแซ็กโซโฟนกับคลาริเน็ต (ตัวอย่างที่ 49) มีลักษณะเหมือนอยู่ในคอร์ด V แต่จะไม่ชัดมากนัก เพราะในช่วงนี้จะมีลักษณะที่เป็น Funky ด้วยเทคนิค multiphonic ที่ถูกใช้ในแซ็กโซโฟน ทำให้ช่วงนี้ฟังแล้วไม่ชัดเจนในด้านของการประสานเสียง แต่ยังคงชัดเจนในเรื่อง rhythmic อยู่จากนั้นในห้องที่ 228 จะถูกนำกลับมาคล้ายกับตอนต้นด้วยการเดิน groove เดิมของแซ็กโซโฟน ส่วนคลาริเน็ตจะนำเสนอ groove ที่ 3 อยู่ 4 ห้อง ในห้องที่ 232 -247 มีการสลับ groove กัน โดยคลาริเน็ตเล่น groove ที่มีลักษณะเหมือนกับแซ็กโซโฟนในตอนต้นบทเพลง แต่จะมีการขยับส่วนโน้ตให้อยู่ในจังหวะลอย จะแตกต่างกับแซ็กโซโฟนที่มีจังหวะหนัก แซ็กโซโฟนจะเล่นเหมือน groove ที่ 2 ของคลาริเน็ตในช่วงต้นเพลง ห้องที่ 248 (ตัวอย่างที่ 50) นำเสนอ groove ใหม่ที่ขยายออกมาจาก groove ที่ 3 ในช่วงนี้แซ็กโซโฟนและคลาริเน็ตจะมีการเล่นสลับกันต่อเนื่องเหมือนแคนนอน โดยการวิ่งช่วงเสียงของโน้ตในระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ และมีความดังมาก จากนั้นในห้องที่ 272 (ตัวอย่างที่ 51) แซ็กโซโฟนนำเสนอ groove แรกที่คลาริเน็ตนำเสนอในตอนต้นเพลง ด้วยการใช้เทคนิค slap tongue และมีการลดความดังให้เบาลง คลาริเน็ตนำเสนอ groove ที่เหมือนกับห้องที่ 228 และกลับไปใช้ groove ที่ 1 ของแซ็กโซโฟนในความดังที่เบา สลับกับแซ็กโซโฟนซึ่งเหมือนกันในช่วงต้นเพลงจำนวน 12 ห้อง จึงเริ่มเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ห้องที่ 296 ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันกับในห้องที่ 224 ในช่วงนี้จะมีการนำเอา groove ต่าง ๆ มานำเสนอจนจบท่อน

ตัวอย่างที่ 48. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 192-195 นำเสนอ Groove แรกด้วยแซ็กโซโฟน 4 ห้อง คลาริเน็ตเสนอ groove ที่สอง เริ่มในห้องที่ 196

Fast and funky $\text{♩} = 112$

Bb Cl. 192

A. Sx. *f*

Bb Cl. 196

A. Sx. *f*

ตัวอย่างที่ 49. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 224-227 แซ็กโซโฟนใช้เทคนิค multiphonic

Musical score for Example 49, showing Bb Clarinet (Bb Cl.) and Alto Saxophone (A. Sx.) parts. The score is in 3/4 time and features multiphonic techniques indicated by vertical dots above notes. Dynamics include *mf* and *ff*.

ตัวอย่างที่ 50. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 248 เริ่มเปลี่ยน groove ใหม่ซึ่งมีการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว และสูงขึ้นเรื่อย ๆ

Musical score for Example 50, showing Bb Clarinet (Bb Cl.) and Alto Saxophone (A. Sx.) parts. The score is in 3/4 time and features a change in groove and dynamics including *mf*, *f*, and *mp*.

ตัวอย่างที่ 51. Gregory Wanamaker. Duo Sonata ห้องที่ 272-279 แซ็กโซโฟนใช้เทคนิค slap tongue

Musical score for Example 51, showing Bb Clarinet (Bb Cl.) and Alto Saxophone (A. Sx.) parts. The score is in 3/4 time and features slap tongue techniques indicated by '+' signs above notes. Dynamics include *f* and *mp*.

2.4.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

ในท่อนที่ 1 มีลักษณะการเล่น โน้ตเข้ดสองชั้น การฝึกซ้อมจะต้องใช้เครื่องให้จังหวะ โดยเริ่มซ้อมจากจังหวะที่ช้า แล้วจึงค่อยเริ่มขยับความเร็วขึ้น เมื่อฝึกซ้อมส่วนตัวจนชำนาญแล้วจึงนัดซ้อมกับผู้เล่นคลาริเน็ต โดยเริ่มจากการใช้เครื่องให้จังหวะในเบื้องต้น ด้วยความเร็วที่ตัวค่าเท่ากับ 80 จึงค่อย ๆ ขยับจังหวะขึ้น ปัญหาที่พบขณะฝึกซ้อมคือ การเล่นที่มีจังหวะไม่ตรงกัน หลังจากที่ไม่ได้ใช้เครื่องให้จังหวะ วิธีแก้ไขคือ ให้ทำการฝึกซ้อมแบบที่ใช้เครื่องให้จังหวะ สลับกับการซ้อมโดยไม่ใช้เครื่องให้จังหวะ โดยแบ่งการซ้อมออกเป็นช่วง ๆ

ในท่อนที่ 2 เนื่องจากเป็นท่อนที่ช้าและมีการยืดหยุ่นของจังหวะมาก การแสดงร่วมกับคลาริเน็ตจึงต้องอาศัยการคูลัญญานซึ่งกันและกัน

ในท่อนที่ 3 มีลักษณะเป็นบทเพลงที่สั้น แต่ปัญหาที่พบคือ การควบคุมการหายใจ เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ลมจะยาวมาก จึงต้องอาศัยการหายใจเข้าที่เร็วมากและเพียงพอต่อช่วงประโยคที่ยาว ในบางช่วงจะใช้เทคนิค circular breathing เพื่อให้ได้ความต่อเนื่องของเสียงมากยิ่งขึ้น

ในท่อนที่ 4 ปัญหาที่พบคือ การเล่นเทคนิค multiphonic ในชุดเสียง C-sharp E D ซึ่งมีความยากในการดึงเอาอนุกรมฮาร์โมนิกส์ของทั้งสามเสียงออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบ ผู้แสดงจึงใช้วิธีการเป่าเสียงหลักของชุดเสียงนี้และจดจำ แล้วจึงค่อย ๆ ทำให้เสียงนั้นออกมา โดยปรับรูปปากนิดหน่อย ใช้การนึ้กเสียงที่ต้องการมากขึ้น ใช้ลำคอช่วยในการดึงฮาร์โมนิกส์ของเสียงช่วยด้วย ทำเช่นนี้จนครบทั้ง 3 เสียง ก็จะได้ multiphonic ที่สมบูรณ์

2.4.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินอ้างอิงที่ได้รับฟังคือ Dimitrios Kostaras ผู้บรรเลง Alto Saxophone และ Gleb Kanasevich ผู้บรรเลง Clarinet ลักษณะการเล่นจะมีความเร็วมากในท่อนแรกและศิลปินอ้างอิงสร้างกลุ่มประโยคได้ดี จังหวะที่เล่นมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ ใช้ความดั่งเบา การเน้นเสียงเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ พร้อมเพรียง ความแตกต่างของผู้แสดงกับศิลปินอ้างอิงคือ ความการเล่นที่ช้ากว่าเล็กน้อย เนื่องจากจะได้รับความชัดเจนมากกว่าและการควบคุมจังหวะที่สม่ำเสมอ พร้อมเพรียงกันทั้งผู้บรรเลง คลาริเน็ตและผู้บรรเลงแซ็กโซโฟน

ในบทที่สอง ผู้แสดงมีการยืดหยุ่นจังหวะที่มากกว่า ลักษณะของเสียงจะมีความแข็งแรงคุดันกว่าศิลปินอ้างอิง ใช้โทนเสียงที่นุ่มนวลกว่า และในช่วงที่มีการ slap tongue ศิลปินอ้างอิงใช้การตัดลิ้นแบบปกติ ซึ่งผู้แสดงเลือกปฏิบัติตามโน้ต

ในท่อนที่สาม ส่วนของการตัดลิ้น articulation ในส่วนโน้ตที่เป็น staccato จะมีความยาวกว่าศิลปินอ้างอิง เนื่องจากผู้แสดงต้องการให้ได้ยินเสียงประสานในช่วงที่มีการเปลี่ยนลักษณะ

โน้ตระหว่างแซ็กโซโฟนและคลาริเน็ต เพื่อให้เกิดสีสัมผัสชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมีความต่อเนื่องกัน ทั้งกระบวนเพลง

ในท่อนที่สี่ ผู้แสดงเล่นจังหวะที่ช้ากว่าคิลปินและในช่วงสุดท้าย ผู้บรรเลงคลาริเน็ตทางด้านคิลปินอ้างอิงจะทำเสียงแตกและมีการเล่นในความดังที่ดังมาก ๆ ซึ่งทางคลาริเน็ตฝั่งผู้แสดงจะใช้เทคนิค portamento ด้วยการ โหนเสียงที่ยาวกว่าและใช้โทนเสียงที่นุ่มนวล

2.5 Concerto in E-flat major ประพันธ์โดย Alexandre Glazounov

2.5.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

Alexander Konstantinovich Glazunov เกิดเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม ปี ค.ศ. 1895 ในเมือง เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ประเทศรัสเซีย เขาเกิดในครอบครัวที่ร่ำรวยและมีการศึกษาที่ดี พ่อของเขาเป็นเจ้าของโรงพิมพ์ ครอบครัวของเขามีฐานะมั่งคั่ง แม่ของเขาเป็นนักเปียโน Glazounov ฉายแววความสามารถทางด้านดนตรีตั้งแต่เด็ก เขาเริ่มเรียนเปียโนเมื่ออายุ 9 ขวบ เริ่มแต่งเพลงในอีก 2 ปี ต่อมา เมื่ออายุได้ 14 ปี ได้เรียนกับ Nikoiai Rimsky Korsakov โดยการแนะนำจาก Mily Balakirev หนึ่งใน The Russian Five ซึ่งเป็นกลุ่มนักประพันธ์ที่ยิ่งใหญ่ของรัสเซีย เขาได้ประพันธ์เพลง ซิมโฟนีบทแรกเมื่อเขาอายุได้เพียง 16 ปี ซึ่งได้รับคำชมเป็นอย่างมากถึงความสามารถของเขาเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน

Glazunov เริ่มอาชีพนักประพันธ์เพลงอย่างจริงจังเมื่อเขาอายุได้ 18 ปี โดยได้รับการสนับสนุนจาก Mitrofan Belyayev เศรษฐีผู้ร่ำรวย ทำให้ Glazunov ได้มีโอกาสเดินทางไปยุโรป ในปี ค.ศ. 1884 เขาได้เดินทางไปประเทศเยอรมัน ที่เมือง Weimar และได้พบเจอกับ Franz Liszt ทำให้ Glazunov ได้ซึมซับสไตล์การประพันธ์ที่สมัยใหม่ของ Franz Liszt และ Richard Wagner ผู้ซึ่งได้เป็นแรงบันดาลใจต่อการประพันธ์เพลงของเขาต่อมา นอกจากอาชีพนักประพันธ์เพลงแล้ว เขายังสามารถเป็นวาทยากร ซึ่ง Glazunov มีชื่อเสียงจากการเป็นวาทยากรบทเพลง Symphony No.1 ของ Sergei Rachmaminoff ในปี ค.ศ. 1887

ในปี ค.ศ. 1899 Glazunov ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการแห่ง St.Petersburg Conservatory และเป็นครูที่แห่งนั้นอีกด้วย ผลงานการประพันธ์ของเขามีมากมาย อาทิเช่น Symphony 8 บท String Quartet Violin Concerto Saxophone Concerto และ Ballet

2.5.2 ประวัติของบทเพลง

Glazunov ได้ประพันธ์เพลง Concerto in E-flat major Op.109 ณ ประเทศฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1934 ก่อนที่เขาจะประพันธ์บทเพลงนี้ขึ้น เขาได้รับแรงบันดาลใจจากการที่เขาได้ประพันธ์เพลงสำหรับ Saxophone Quartet with Various Movements ทำให้เขารู้สึกว่าแซ็กโซโฟนเป็นเครื่องดนตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความโดดเด่นในการเล่นเพลงสไตล์แจ๊ส และก็ยังสามารถนำมาเล่นเพลงแบบคลาสสิกได้อีกด้วย บทเพลงนี้ได้ถูกแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน ในปีเดียวกันนี้ ณ ประเทศสวีเดนโดย Sigurd Rascher นักแซ็กโซโฟนชาวเดนมาร์ก บทเพลงนี้ได้รับความนิยมนเป็นอย่างมากจนถึงปัจจุบัน ถือว่าเป็นบทเพลงที่ทรงคุณค่าอีกบทเพลงหนึ่ง ซึ่งนักแซ็กโซโฟนคลาสสิกทุกคนต้องมีโอกาสได้ศึกษาและบรรเลง

2.5.3 บทวิเคราะห์

บทเพลงคอนแชร์โตนี้มีเพียง 1 ท่อน อยู่ในบันไดเสียง E-flat major ซึ่งประกอบด้วยหลายอัตราจังหวะและสไตล์ จาก flowing passages ไปจนถึง virtuoso cadenza จบด้วย bright and fast finale บทเพลงนี้เริ่มต้นด้วยอัตราจังหวะ 4/4 allegro moderato ซึ่งจบในบันไดเสียง G minor ช่วง andante ในบันไดเสียง C-flat major ในอัตราจังหวะ 3/4 ซึ่งนำไปสู่ช่วง cadenza ด้วยอัตราจังหวะ condensed fugato 12/8 ในบันไดเสียง C minor และนำทำนองเดิมกลับมาอีกครั้งในช่วง development

คอนแชร์โตบทนี้กลายเป็น repertoire พื้นฐานของแซ็กโซโฟนจนถึงปัจจุบัน เขาได้ใช้เทคนิคการประพันธ์โดยให้ยาวต่อเนื่องกันทั้งบทเพลง ซึ่งจะสามารถแบ่งส่วนต่าง ๆ ของบทเพลงได้จากการเปลี่ยนการกำหนดจังหวะ และ texture ที่เปลี่ยนแปลงไป

ช่วงต้นของบทเพลงเริ่มด้วยการเล่น unison กันของกลุ่มเครื่องสาย ในบันไดเสียง E-flat major ด้วยอัตราความเร็ว allegro moderato ซึ่งเป็นช่วงนำเสนองานหลัก จากนั้นจึงเริ่มแยกกันบรรเลงเป็น sequence ต่อกันในแต่ละแนว คล้ายกับเป็นช่วงบทนำก่อนที่เครื่องบรรเลงเดี่ยวจะเข้ามาในครั้งที่ 11 (ตัวอย่างที่ 52)

แซ็กโซโฟนนำเสนองานหลักต่อจากช่วงตอนนำเสนองานในเครื่องสายอีกครั้ง โดยกลุ่มเครื่องสายเปลี่ยนมาบรรเลงเสียงประสาน ซึ่งในครั้งที่ 26 คอร์ดที่ใช้ คือคอร์ด B-flat ซึ่งเป็น dominant เพื่อเตรียมการเปลี่ยนคีย์ไปยัง B-flat เมเจอร์ ในครั้งที่ 27 ในครั้งที่ 36 แนวเครื่องสายจะกลับมาบรรเลงแนวทำนองหลักสั้น ๆ อีกครั้งก่อนที่จะส่งเข้าสู่ช่วงทำนองหลักที่สอง (ตัวอย่างที่ 53) ในอัตราความเร็ว allegretto scherzando ในครั้งที่ 41 ช่วงนี้แนวเครื่องบรรเลงเดี่ยวได้ใช้ทำนองที่แตกต่างจากช่วงต้น ทั้งในแนวบรรเลงเดี่ยวและเสียงประสาน คือ แนวบรรเลงเดี่ยว

ใช้โน้ตสามพยางค์และเข็บบีสองชั้นมากขึ้น ใช้ลักษณะของสเกลในขณะที่กลุ่มของเครื่องสายใช้ลักษณะของ homophony มากกว่าช่วงต้น ถ้าพิจารณาคอร์ดจากห้องที่ 40 จะพบคอร์ด V/vi ส่งเข้าคอร์ด vi คือ G minor ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนคีย์ หมายความว่าในช่วงทำนองหลักที่สอง ได้ถูกเปลี่ยนไปใช้ related key

ในห้องที่ 53 ลักษณะของการเปลี่ยนคอร์ดเริ่มถี่ขึ้น และการใช้เข็บบีสองชั้น ติดต่อกัน ในลักษณะโครมาติก จะทำให้ได้ความรู้สึกเร่งขึ้นจนถึงช่วงห้องที่ 58 จะพบ cadence ของ G minor ก่อนเข้าช่วงของอัตราจังหวะ poco piu mosso ในช่วงนี้แนวทำนองของแซ็กโซโฟนยังมีลักษณะเหมือนเดิม แต่กลุ่มเครื่องสายเริ่มมีลักษณะคล้ายตอนต้นเพลง จึงอาจเป็นบทสรุปสั้น ๆ ของทำนองหลักที่ 1 และ 2 ปิดท้ายด้วยช่วง vivo จบด้วย G minor อย่างสมบูรณ์ในห้องที่ 66

ห้องที่ 67 กลุ่มเครื่องสายทำหน้าที่นำเสนอทำนองหลักเดิมอีกครั้ง แต่มีจุดที่น่าสังเกตคือ กลุ่มเครื่องสายเสียงต่ำ จะเสนอทำนองหลักซ้อนตามหลังจากทำนองหลักครั้งแรกจบ แต่อยู่ใน C-flat major ตามด้วย texture ที่คล้ายกับ introduction ในตอนต้นที่เป็น sequence ของแต่ละแนว จากนั้นเครื่องบรรเลงเดี่ยวเข้ามาในห้องที่ 81 Tranquillo จำนวน 4 ห้อง นับว่าคล้ายกับเป็นการนำช่วงต้นทั้งหมดมาพัฒนา เหมือนเป็นช่วง development สั้น ๆ ที่พยายาม นำองค์ประกอบจากช่วงต้นมาช่วงสั้น ๆ แล้วค่อย modulate จาก E-flat major เข้าหา C-flat major

ช่วง andante มีการเปลี่ยน time signature และ key signature มาเป็น C-flat major อย่างชัดเจน โดย texture ช่วงนี้จะเห็นกลุ่มเครื่องสายเล่นคอร์ดเป็น homophony ประกอบพร้อมกันชัดเจน ในขณะที่แซ็กโซโฟนเล่นแนวทำนอง จากนั้นในห้องที่ 100 มีการเปลี่ยนคีย์อีกครั้งมาเป็น E-flat และช่วงนี้แนวทำนองใช้ pentatonic scale

ถัดมาที่ con moto มีการใช้โน้ตในลักษณะ arpeggio ของโน้ตหลัก โดยมี structural line เป็น โครมาติกขาลง ในขณะที่แนวเครื่องสายที่รองรับ ใช้โครมาติกขาขึ้น และแนวเบสเป็น pedal ซ้ำอีกครั้ง และเร่งขึ้นในห้องที่ 116 จนถึง ห้องที่ 120 ได้เปลี่ยน key signature พร้อมกับสลับมาให้กลุ่มเครื่องสายนำและตามด้วยเครื่องบรรเลงเดี่ยวคล้ายกับในห้อง 100 ก่อนหน้า ถัดมาในห้องที่ 125 piu mosso แนวทำนองหลักกลับมาใช้ทำนองที่คล้าย ๆ กับห้องที่ 85 และทำนองเดิมแต่เปลี่ยนคีย์อีกครั้งที่ agitato poco จนถึงห้องที่ 142 ได้ตัดกลับมาคล้ายกับกลุ่มเครื่องสายคล้ายช่วงห้องที่ 120 อีกครั้ง แต่ต่างที่คีย์ ซึ่งแนวทำนองเดี่ยวที่ตามมา มีการประดับโน้ตสามพยางค์มากขึ้น เริ่มใช้โน้ตเข็บบีสองชั้น ซึ่งให้ความรู้สึกเร่งอีกครั้งจนแนวเครื่องสายเริ่มจะหายไปในห้องที่ 154 ช่วงนี้แนวบรรเลงเดี่ยวก็ใช้โน้ตจาก scale pentatonic อีกครั้ง จากนั้นจึงเข้าสู่ ห้องที่ 156 ด้วยทำนองหลักแรกแต่คนละคีย์ในอัตราจังหวะ 4/4 เพียง 4 ห้อง และลักษณะโน้ตสามพยางค์จากทำนองหลักที่สองในอัตราจังหวะ 3/4 จึงค่อยเข้าสู่ช่วง cadenza

เมื่อจบช่วง cadenza เครื่องสายได้นำเสนอ motive ครึ่งเสียง G A F-sharp G ต่อเนื่องมาจากท้าย ๆ ของ cadenza หลายครั้ง โดยเครื่องบรรเลงเดี่ยวจะใช้ motive นี้มาพัฒนา โดยใช้โน้ต octave ประดับเข้าไปจนหมดช่วงนี้ (ตัวอย่างที่ 54) ถัดมาต่อจาก fermata มีการแบ่งตอนอย่างชัดเจน ตามด้วยการเปลี่ยนมาใช้อัตราจังหวะ 12/8 ที่ห้อง 201 โดยแนวแซ็กโซโฟนเริ่มเล่นทำนองนำมา 6 ห้อง (ตัวอย่างที่ 55) ตามด้วยไวโอลิน 1 เล่นทำนองเดียวกับแซ็กโซโฟนต่างกันคู่ 5 perfect ในห้องที่ 207 และกลุ่มเครื่องสายเสียงต่ำ เล่นทำนองนี้อีกครั้งที่ tonic เดียวกันกับแซ็กโซโฟนที่ห้อง 211 ซึ่งเราสามารถสรุปได้ว่า ในช่วงนี้ Glazounov ใช้เทคนิคฟิวท์มาเป็นส่วนหนึ่งในผลงาน

จากนั้นในห้องที่ 215 *piu moderato* แซ็กโซโฟนจะนำทำนองหลักแรกที่ต้นเพลงกลับมา ในขณะที่แนวไวโอลา เพิ่งจะใช้ทำนองจากฟิวท์ขนานไปพร้อมกัน ทำนองหลักถูกนำมาใช้เพียงสั้น ๆ แต่ถูกซ้ำใหม่อีกครั้งในคีย์ที่เปลี่ยนไป สลับกับทำนองจากฟิวท์ตามแบบแผนของสังคิตลักษณะแบบฟิวท์

ห้องที่ 235 *poco piu sostenuto* เครื่องสายจะใช้โน้ตลักษณะเดียวกับช่วงห้องที่ 120 แต่ยังคงมีลักษณะจากฟิวท์อยู่จนถึงห้องที่ 239 แนวทำนองในแซ็กโซโฟน ถูกนำมาจากในช่วง ห้องที่ 85 *andante* ในขณะที่ฟิวท์ยังดำเนินไปในแนวเครื่องสายเช่นเดิม จนถึงห้องที่ 259 แนวทำนองที่แซ็กโซโฟนจะเป็นแนวทำนองหลักที่สองจากต้นเพลง

สรุปแล้วในช่วงฟิวท์ตั้งแต่ห้องที่ 201 เป็นต้นมา คล้ายกับว่าเป็นบทสรุปของเพลง คือมีการนำเสนอช่วงของเพลงด้วยฟิวท์ ที่ดำเนินไปเรื่อย ๆ สลับขึ้นกับ องค์ประกอบที่นำมาจากท่อนต่าง ๆ ก่อนหน้า ไม่ว่าจะเป็น ทำนองหลักแรก ทำนองหลักที่สอง หรือโน้ตประดับในลักษณะ octave จากช่วงหลัง cadenza นับว่าถูกนำมาใช้ในช่วงนี้แทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะทำนองหลักในแนวแซ็กโซโฟน พร้อมกับมี counter subject จาก exposition ของฟิวท์ ที่ถูกนำมาพัฒนาใน middle section อย่างเห็นได้ชัด

การใช้คีย์ของบทประพันธ์นี้ ถึงแม้ว่าแต่ละตอนของแต่ละช่วง จะไม่ได้แบ่งแยกออกจากกัน คือบรรเลงต่อเนื่องอย่างที่กล่าวไปตอนต้นแล้ว การเปลี่ยนคีย์มีการเปลี่ยนอย่างค่อยเป็นค่อยไป มักจะใช้ related key นอกจากนี้ ยังมีความคลุมเครือในความเป็นเมเจอร์หรือไมเนอร์ของกุญแจเสียงค่อนข้างมาก เนื่องจากช่วงต้น ๆ ของการเปลี่ยนคีย์จะไม่เปลี่ยนโดยชัดเจนนัก แต่จะใช้ secondary dominant หรือคอร์ดอื่น ๆ มาเป็นจุดเปลี่ยน pivot chord ได้อย่างแนบเนียน แต่ยังซ่อนความเป็น tonality โดยมีการใช้ cadence V I ในแต่ละคีย์ให้เห็น นอกจากนี้ การเลือกใช้โน้ต ยังแสดงให้เห็นถึงความคลุมเครืออีกด้วย เช่น ในทำนองหลักแรก ซึ่งเพลงเป็นบทประพันธ์ในคีย์ E-flat major แต่กลับใช้โน้ตเริ่มจาก tonic คือ E-flat D F G C ซึ่งถ้าพิจารณาตามหลักแล้ว โน้ตชุดนี้ค่อนข้างจะให้ความรู้สึกในทางคีย์ C minor ซึ่งเป็น relative key ได้มากกว่า ด้วยการมี E-flat

และลงท้าย motive สั้น ๆ นี้ด้วยคู่ 5 perfect G C ซึ่งเป็นโครงสร้างของคอร์ด C minor (C E-flat G) มากกว่าจะเป็น E-flat major และด้วยเหตุนี้ การใช้ทำนองหลักแรกนี้ตามที่ต่าง ๆ ซ้ำเข้ามาในบทเพลง จึงทำให้เป็นจุดเด่นของบทเพลงเลยก็ว่าได้

ตัวอย่างที่ 52. Alexander Glazunov. Concerto in E-flat major ห้องที่ 1 เริ่มด้วยการเล่น Unison ของกลุ่มเครื่องสายนำเสนองานองหลัก จากนั้นก็เริ่มแยกกันบรรเลงเป็น Sequence ต่อกัน

Allegro Moderato (♩ = 92)

The image displays a page of musical notation for the first movement of Alexander Glazunov's Concerto in E-flat major. The tempo is marked 'Allegro Moderato' with a quarter note equal to 92 beats per minute. The score includes parts for Saxophone Alto, Violon I, Violon II, Alto, Violoncelle, and Contrebasse. The music begins with a unison melody for the strings and woodwinds. The notation shows various dynamics such as piano (p), crescendo (cresc.), forte (f), and decrescendo (dim.). The score is divided into two systems, with the second system showing the continuation of the unison melody and the beginning of the sequence.

ตัวอย่างที่ 53. Alexander Glazunov. Concerto in E-flat major ทำนองหลักที่สองเริ่มห้องที่ 41

5 Allegretto scherzando (♩ = 112)

ตัวอย่างที่ 54. Alexander Glazunov. Concerto in E-flat major เริ่ม Cadenza ห้องที่ 164

Moderato (♩ = 76)
a piacere

accel.

Vivo

rallent.

ตัวอย่างที่ 55. Alexander Glazunov. Concerto in E-flat major การใช้เทคนิคพิวักเริ่มช่วงห้องที่ 201

24 Allegro (♩ = 120)

energico

dim.

p

cresc.

25

energico

cresc.

cresc.

2.5.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

บทเพลงนี้มีลักษณะที่เน้นไปในทางการตีความของประโยค ซึ่งปัญหาที่พบ คือ เรื่องของการควบคุมลมหายใจให้เพียงพอต่อหนึ่งประโยค ซึ่งมีการใช้ลมที่ยาวมาก การหายใจที่ถูกต้องนั้น จะต้องมีความแข็งแรงของกระบังลม ผู้แสดงจึงวางแผนการออกกำลังกายล่วงหน้าก่อนที่จะทำการแสดงอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าสามเดือน เพื่อให้สามารถควบคุมการหายใจและทำให้เกิดความแข็งแรงของร่างกาย ไม่ให้เหนื่อยง่าย

บทเพลงนี้ ดันฉบับถูกประพันธ์ขึ้นสำหรับแซ็กโซโฟนเดี่ยวกับวงออร์เคสตรา แต่ก็มี การนำไปประยุกต์ให้เป็นเปียโน แต่ในการแสดงครั้งนี้ ผู้แสดงเลือกที่จะใช้วงแซ็กโซโฟนทั้ง 10 ชิ้นแทนวงออร์เคสตรา สำหรับการวิเคราะห์บทเพลง ผู้แสดงเลือกที่จะศึกษาจากสกอร์ที่เป็น เครื่องสาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้แสดงสามารถจินตนาการถึงลักษณะของเสียงตามแบบที่ผู้ประพันธ์ได้ กำหนดไว้ ซึ่งในทางปฏิบัติ ปัญหาที่พบ คือ การฝึกซ้อมร่วมกัน การเปลี่ยนจังหวะของแต่ละท่อน จึงจำเป็นต้องมีผู้ควบคุมวง เพื่อให้การแสดงเป็นไปได้อย่างราบรื่น และบทเพลงนี้มีความยืดหยุ่น ของจังหวะอยู่บ่อยครั้ง การฝึกซ้อมจึงต้องมีการนัดแนะกับผู้แสดงออนซอมเบิลในแต่ละจุด เพื่อให้ เข้าใจกันถึงช่วงที่จะมีการเปลี่ยนแปลงของจังหวะที่ผู้แสดงเดี่ยวจะทำการเร่งจังหวะขึ้น หรือช้าลง

2.5.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินอ้างอิงคือ Eugène Rousseau วง Orchestra de Chambre Paul Kuentz ลักษณะ การบรรเลงของศิลปินอ้างอิง จะบรรเลงกับวงออร์เคสตรา ความแตกต่างของผู้แสดงกับศิลปินอ้างอิง คือ ผู้แสดงได้นำวงแซ็กโซโฟนออนซอมเบิล 10 ชิ้นในการแสดง แทนเครื่องสาย รูปแบบการแสดง จึงมีลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก จึงไม่มีปัญหาสำหรับผู้แสดงในการแสดง

สำหรับการบรรเลงของศิลปินอ้างอิงนั้น ในช่วงต้นเพลงมีความอ่อนหวานนุ่มนวล ลักษณะการใช้โน้ตสั้นยาวในบทเพลงจะมีความต่อเนื่อง ความดังของเสียงสำหรับศิลปินอ้างอิงมี ลักษณะที่ไม่ดังมาก ศิลปินจะมีความระมัดระวังในการเล่นโน้ตที่มีความดังโดยไม่ทำให้เกิด ลักษณะเสียงที่แน่นจนเกินไป จึงไม่ทำให้เกิดเสียงกระแทก หรือเกิดความกระด้างของเสียงเลยแม้แต่น้อย ความแตกต่างของผู้แสดงและศิลปินอ้างอิง คือ การที่ผู้แสดงต้องบรรเลงกับวงแซ็กโซโฟนซึ่ง มีลักษณะของโทนเสียงที่แน่นกว่า และมีความดังที่ดังกว่ามาก ผู้แสดงจึงต้องบรรเลงด้วยความดังที่ มากกว่าปกติ ในบางช่วงจะมีการใช้ความเร็วที่มากกว่าศิลปิน เนื่องจาก เมื่อผู้แสดงต้องใช้ความดังที่ มากขึ้นแล้วนั้น การควบคุมลมหายใจจึงเป็นเรื่องที่ยากขึ้นตามไปด้วย

ผู้แสดงจึงเห็นว่าการเร่งจังหวะให้เร็วขึ้นเล็กน้อย จะช่วยให้สามารถบรรเลงประโยค เพลงที่มีความยาวได้ดีกว่า และเพียงพอต่อการควบคุมลมหายใจของผู้แสดง

บทที่ 3

วิธีการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน

3.1 ข้อมูลการแสดง

ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงทั้งหมดจำนวน 5 เพลงดังนี้

1. Fuzzy Bird Sonata โดย Takashi Yoshimatsu
2. Blue Caprice โดย Victor Morosco
3. Légende pour Saxophone Op.66 โดย Florent Schmitt
4. Duo Sonata โดย Gregory Wanamaker
5. Concerto in E flat major โดย Alexandre Glazounov

3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการแสดงไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพการบรรเลงแซ็กโซโฟนในด้านเทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลง
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาบทเพลงที่มีความแตกต่างกันในด้านของการประพันธ์
3. เพื่อรวบรวมข้อมูลของบทเพลงในรายการแสดง เช่น ประวัติของบทเพลงและประวัติของผู้ประพันธ์
4. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวรรณกรรมเพลงแซ็กโซโฟน ที่มีความแปลกใหม่แก่ผู้ที่สนใจ
5. เพื่อศึกษาและปฏิบัติจริงในการจัดการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน

3.3 วิธีการแสดงเดี่ยว

1. คัดเลือกบทเพลงที่เหมาะสมมาใช้ในการแสดง โดยพิจารณาความยากจากเทคนิคพิเศษในบทเพลง ความน่าสนใจของบทเพลง ทั้งยังไม่แพร่หลายในประเทศไทย
2. กำหนดบทเพลงที่จะใช้แสดงเดี่ยวและคัดสรรผู้แสดงประกอบ
3. จัดลำดับการแสดงของแต่ละบทเพลงที่จะใช้แสดง พร้อมกำหนดระยะเวลา
4. จัดตารางการฝึกซ้อมการแสดงเดี่ยวกับผู้แสดงประกอบ โดยผู้แสดงเดี่ยวต้องสื่อสารความเข้าใจของบทเพลงที่จะทำการแสดง แก่ผู้แสดงประกอบให้เข้าใจตรงกันด้วย

5. จัดเตรียมเอกสารที่จะใช้สื่อสารกับผู้เข้าชม

3.4 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง

1. จัดหาบทเพลงและเรียงลำดับการแสดง เพื่อนำไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ประจำเครื่องเอกแซ็กโซโฟนและอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ทำการสั่งซื้อโน้ตเพลงทั้งหมดสำหรับการแสดงเดี่ยว
3. ทำการศึกษาหาข้อมูลในเชิงประวัติบทเพลง การวิเคราะห์บทเพลงและศึกษาบทเพลงจากการฟังโดยศิลปินเปรียบเทียบ
4. คัดสรรผู้แสดงประกอบ และทำการนัดแนะตารางการฝึกซ้อมร่วมกัน
5. ทำการฝึกซ้อมตามตารางที่วางแผนไว้
6. จัดหาสถานที่สำหรับการแสดงเดี่ยว
7. จัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์ สูจิบัตรการแสดงและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง
8. ทำการแสดงย่อยก่อนการแสดงจริงแก่อาจารย์ประจำเครื่องเอกแซ็กโซโฟน เพื่อขอคำแนะนำและหนทางแก้ไขปัญหาที่พบระหว่างการแสดงให้ดียิ่งขึ้นไป
9. ดำเนินการเรียนเชิญอาจารย์ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยมาเป็นกรรมการ
10. ทำการฝึกซ้อม ณ สถานที่แสดงก่อนวันแสดงจริง เพื่อตรวจสอบความถี่ของเสียงภายในห้องแสดง และขนาดของห้องที่จะทำการแสดง
11. ทำการแสดงเสมือนจริงก่อนวันแสดงจริง เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้แสดง
12. เตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อมก่อนทำการแสดงจริง

3.5 วัน เวลาและสถานที่แสดง

การแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนในครั้งนี้จัดขึ้นวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2556 เวลา 19.30 น. ณ ห้องแสดงดนตรีซวงสรวง (Tongsuang Recital Hall) ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 54/1 สุขุมวิทซอย 3 จัดเก้าอี้สำหรับผู้ชมประมาณ 90 ที่นั่ง

3.6 การแสดง

การแสดงแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ช่วงแรกแสดงบทเพลง 3 เพลง ใช้เวลาแสดงรวม 35 นาที ช่วงที่ 2 แสดงบทเพลงที่เหลืออีก 2 เพลง ใช้เวลาแสดงรวม 25 นาที ระหว่างการแสดง ช่วงแรกกับช่วงที่ 2 พักรการแสดง 15 นาที และเปิดให้ผู้ชมเข้าชมการแสดงก่อนการแสดงเริ่ม 15 นาที

3.7 รายการและเวลาการแสดง

1. Fuzzy Bird Sonata โดย Takashi Yoshimatsu	15 นาที
2. Blue Caprice โดย Victor Morosco	8 นาที
3. Légende pour Saxophone Op.66 โดย Florent Schmitt	12 นาที

พักการแสดง 15 นาที

4. Duo Sonata โดย Gregory Wanamaker	10 นาที
5. Concerto in E flat major โดย Alexandre Glazounov	15 นาที

การแสดงเดี่ยวแซกโซโฟนครั้งนี้ใช้เวลาในการแสดงรวมทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 15 นาที

บทที่ 4

คู่มือการแสดงผลและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดงผล

4.1 คู่มือการแสดงผล

Master Saxophone Recital

Program

---

1. Fuzzy Bird Sonata .....by Takashi Yoshimatsu
  - I. Run, bird (5 mn)
  - II. Sing, bird (5mn)
  - III. Fly, bird (5mn)
2. Blue Caprice .....by Victor Morosco
3. Légende pour Saxophone Op.66 .....by Florent Schmitt

~ Intermission ~

4. Duo Sonata .....by Gregory Wanamaker
    - I. Departure
    - II. Elegy
    - III. Scherzo
    - IV. Arrival (Blues)
  5. Concerto in E flat major .....by Alexandre Glazounov
-

ประวัติผู้ประพันธ์

Takashi Yoshimatsu

เกิดในปี 1953 ณ ประเทศญี่ปุ่น เมืองโตเกียว ในช่วงวัยเยาว์ เค้าหลงใหลในบทเพลงซิมโฟนีของนักประพันธ์เพลงระดับโลกสองท่านคือ Beethoven และ Tchaikovsky

และแรงบัลดาลใจในวัยเด็กที่ทำให้เขาไล่ตามในเสียงดนตรี คือพี่สาวของเขาเอง ซึ่งเป็นภาพความทรงจำที่เห็นพี่สาวกำลังนั่งซ้อมเปียโนอยู่ที่บ้าน เมื่อเข้าสู่วัยที่ต้องเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เขาได้เข้าศึกษาที่ Keio University ในคณะวิศวกรรม แต่แล้วเขาก็ยังคงกลับมาเดินทางในสายดนตรี เขามีฝึนเรียนรู้การแต่งเพลงด้วยตัวเอง และได้เรียนกับ Teizo Matsumura Yoshimatsu ได้เข้าร่วมกลุ่ม แจ๊ส ร็อค ณ ตอนนั้นด้วย ต่อมาเขามีความสนใจในดนตรีประเภท Electronic ผลงานของเขาเป็นที่รู้จักต่อสาธารณชนหลายบทเพลง เขาแต่ง 5 ซิมโฟนี แต่งบทเพลงสำหรับวง

ออเคสตรา คอนแชร์โต 8 บท บทเพลงสำหรับละครเวที วงดนตรีแชมเบอร์ที่มีลักษณะบอกเล่าและบรรยายเกี่ยวกับนก บทเพลงสำหรับเปียโน และกีตาร์ และสำหรับเครื่องดนตรีประจำชาติของประเทศญี่ปุ่น บทเพลงที่ Yoshimatsu ประพันธ์ขึ้นจะมีความไพเราะ อ่อนไหว และสามารถดึงเอาขีดความสามารถของในแต่ละเครื่องดนตรีออกมาประพันธ์ได้อย่างถึงขีดสุด เขาเริ่มทำอาชีพนักประพันธ์เพลงอย่างจริงจังหลังจากที่เขาได้เข้าแข่งขันและได้รับรางวัลชนะเลิศจากงาน The Japan Symphony Foundation Prize for his Dorian for Orchestra. ในปี 1980

บทเพลงนี้ Yoshimatsu และ Sugawa ได้ร่วมงานกันเพื่อที่จะประพันธ์เพลง Fuzzy Bird Sonata ขึ้นมา

Victor Morosco เกิดในปี 1936 จบปริญญาตรีและปริญญาโท จาก Julliard School of Music โดยศึกษากับ Vincent Abato , Daniel Bonneau และ Joseph Allard

การทำงานของเขามีความเกี่ยวข้องแทบจะในทุกแขนงที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ไม่ว่าจะเป็น นักประพันธ์เพลง เป็นอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ และยังมีความสามารถในการบรรเลงแซ็กโซโฟนคลาสสิก การบรรเลงแบบต้นสด

เขายังบันทึกเพลงอัลบั้มโซโล่ "Double Exposure" (Morsax Records)

ซึ่งอัลบั้มนี้รวมเพลง Blue Caprice (1981) และยังร่วมบันทึกเสียงกับวง Los Angeles Saxophone Quartet เพลง "Art of the Fugue"

ของ J.S. Bach และแบบเต็มเพลง ให้กับ Protone Record ในปี 1974

ปัจจุบัน Mr.Morosco พักอาศัยอยู่กับ Ocala ในฟลอริดา และ Casentino ในประเทศอิตาลี และยังคงเป็นนักประพันธ์เพลง นักSoloist และ นักClinician

ประวัติผู้ประพันธ์

Florent Schmitt เกิดในปี 1870 ที่เมือง Meurthe et Moselle ประเทศฝรั่งเศส และเสียชีวิตขณะอายุได้ 87 ปี ที่เมือง Neuilly sur Seine ในปี 1958 เป็นนักประพันธ์ที่อยู่ในช่วงคาบเกี่ยวของช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เขาเริ่มเรียนดนตรีกับผู้อำนวยการ Nancy Conservatoire ประจำเมือง Nancy ต่อมาเขาได้เข้าศึกษาต่อที่ Paris Conservatoire ขณะนั้นเขาอายุได้เพียง 19 ปี Schmitt ได้ศึกษากับวิชาการประพันธ์เพลงกับ Gustave Jules Massenet Théodore Dubois และ Albert Lavignac ในปี 1900 เขาชนะรายการ Prix de Rome

ผลงานของเขาที่ได้ประพันธ์ขึ้นมีทั้งหมด 138 บท มีทั้งบัลเลต์ อุปรากร บทเพลงสำหรับเครื่องสาย เปียโน แซ็กโซโฟน วงเครื่องลม และวงออเคสตรา เบิลสำหรับเครื่องดนตรีมากมาย บทเพลงที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงของเขาคือ La tragédie de Salomé Op. 50 (1907-1910) และ Antoine et Cléopâtre, Op. 69 (1919-20) Victor Morosco เกิดในปี 1936 จบปริญญาตรีและปริญญาโทจาก Julliard School of Music

ประวัติผู้ประพันธ์

Gregory Wanamake เป็นอาจารย์วิชาการประพันธ์และทฤษฎี อยู่ที่ Crane School of Music ใน SUNY Potsdam เขาศึกษาวิชาการประพันธ์จาก William Averitt และ Thomas Albert ที่มหาวิทยาลัย Shenandoah และศึกษากับ Ladislav Kubik ที่ The Florida State University School of Music ผลงานของเขาได้รับการสนับสนุน และถูกนำออกแสดงไปทั่วสหรัฐอเมริกา, แคนาดา, อเมริกาใต้, ยุโรป, ออสเตรเลีย และเอเชีย โดยกลุ่มนักดนตรีต่างๆ เช่น PRISM Quartet, Trujillo Symphony Orchestra, Timothy McAllister, The West Point Saxophone Quartet, The Gregg Smith Singers, The Mana Trio ผลงานของเขาได้รับการยกย่องและชื่นชมด้านการประพันธ์ว่า น่าสนใจ ดีเยี่ยม ล้ำหน้า เดิมไปด้วยทักษะ และ เทคนิคที่มีพลัง ผลงานของเขา ถูกตีพิมพ์สู่สาธารณะรวมถึงในนิตยสาร Fanfare Magazine , Audiophil Audition และ American Record Guide Alexander

Konstantinovich Glazunov เกิดเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม ปี 1895

ในเมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์กประเทศรัสเซีย เขาเริ่มเรียนเปียโนเมื่ออายุ 9 ขวบ เริ่มแต่งเพลงในอีก 2 ปีต่อมา เมื่ออายุได้ 14 ปี ก็ได้เรียนกับ

Nikolai Rimsky-Korsakov เมื่ออายุได้เพียง 16 ปี ก็ได้ประพันธ์เพลง String Quartet บทแรก นำออกแสดงครั้งแรกในปี 1882 ซึ่งได้รับคำชมเป็นอย่างมากถึงความสามารถของเขาเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน Glazunov เริ่มอาชีพนักประพันธ์เพลงเมื่อเขาอายุได้ 18 ปี โดยได้รับการสนับสนุนจาก Mitrofan Belyayev เศรษฐีผู้ร่ำรวย ทำให้ Glazunov ได้มีโอกาสเดินทางไปยุโรป ในปี 1884 เขาได้เดินทางไปประเทศเยอรมัน

ที่เมือง Weimar และได้พบเจอกับ Franz Liszt ทำให้ Glazunov ได้ซึมซับสไตล์การประพันธ์ที่สมัยใหม่ของ Liszt และ Richard Wagner และเป็นแรงบันดาลใจต่อการประพันธ์เพลงของเขาต่อมา

Glazunov มีชื่อเสียงจากการเป็นวาทยากรบทเพลง Symphony No.1 ของ Sergei Rachmaminoff ในปี 1887

ในปี 1899 Glazunov ได้ทำงานเป็นครู และเป็นผู้อำนวยการแห่ง St.Petersburg Conservatory

ผลงานการประพันธ์ของเขามีมากมาย อาทิเช่น

Symphony 8 บท String Quartet, Violin Concerto, Saxophone Concerto, Ballet

ประวัติ

นางสาวณัฐอร เลาทวงศ์เพียรพุดิ เกิด
วันที่ 4 ก.ค. พ.ศ. 2528 ณ จังหวัด
นครราชสีมา เข้าศึกษาระดับชั้นมัธยมที่
โรงเรียนสุนารีวิทยา

เข้าร่วมวงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารี
วิทยาในตำแหน่งTenor Saxophone
โดยการควบคุมวงโดย อ.อดุลย์ เปลื้อง
สันเทียะ

ในปี พ.ศ. 2544 เข้าร่วมการแข่งขัน
World Music Contest 2009 ณ เมือง Kerkrade ประเทศ
เนเธอร์แลนด์ (WMC)

พ.ศ. 2544 ได้ศึกษา Saxophone อย่างจริงจังกับ อ.ลักขชัย กฤษน้อย

พ.ศ. 2546 เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน คณะ
มนุษยศาสตร์ ภาควิชาศิลปนิเทศ สาขาวิชาเอกดนตรีตะวันตก เครื่องดนตรี
เอกแซ็กโซโฟน

พ.ศ. 2550 อาจารย์พิเศษแซ็กโซโฟน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2553 ผ่านการคัดเลือกเข้าทำงานเป็นพนักงานราชการ ในตำแหน่ง
ดุริยางคศิลป์ บริหารทั่วไป สากล Saxophone

พ.ศ. 2554 เข้าศึกษาระดับปริญญาโท ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะ
ศิลปกรรมศาสตร์ เอก Saxophone Performance.

ขอขอบคุณ

นายธีรณัย จิระสิริกุล เปียโน
 นายจุมพฏ กอวัฒนา เปียโน
 นายธีระพงษ์ ทรัพย์มูล คลาริเน็ต
 วง Saxophoir
 ความคุมวงโดยนายทองรบ หอมเนียม
 นายกวิทสร ระดาเขต โซปราโนแซ็กโซโฟน
 นายธฤตธน กาญจนโอบษย์ โซปราโนแซ็กโซโฟน
 นางสาวพัชราภรณ์ แพทย์เกาะ อัลโตแซ็กโซโฟน
 นางสาวภัทราพร ราชาเดช อัลโตแซ็กโซโฟน
 นายทวินำ วารี อัลโตแซ็กโซโฟน
 นางสาวกรรณก ลีละผลิน อัลโตแซ็กโซโฟน
 นางสาวจิราภา ผาคำ เทเนอร์แซ็กโซโฟน
 นายทิวานันท์ วารี เทเนอร์แซ็กโซโฟน
 นางสาวตนตรา กันเขตต์ภัย บาริโทนแซ็กโซโฟน
 นายปิยพัทธ์ วิชัย บาริโทนแซ็กโซโฟน
 ขอขอบคุณสถานที่ Tongsuang's Studio

4.2 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

 Chulalongkorn University
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Faculty of Fine and Applied Arts
 Chulalongkorn University

Master Saxophone Recital
by Nat-on Laekuanaphianphut

Works by
 Takashi Yoshimatsu
 Victor Morosco
 Florent Schmitt
 Gregory Wanamaker
 Alexandre Glazounov

Guest
 Teerapong Submool Clarinetist
 Teeranai Jirasirikul Pianist
 Jumbote Korwattana
 Saxophoir Saxophone Ensemble

Thursday, March 14, 2013
7:30pm
at Fongsuang Recital Hall

Free admission

บทที่ 5

คำแนะนำและบทสรุป

5.1 คำแนะนำ

1. ควรทำการคัดเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับการแสดง โดยทำการศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงให้ครบถ้วนตั้งแต่เนิ่น ๆ เสียก่อนที่จะทำการสั่งซื้อ โน้ตเพลงนั้น ๆ เพื่อความเหมาะสมต่อระยะเวลาในการแสดง ความน่าสนใจของโปรแกรมการแสดง และเพื่อประโยชน์ในการนำมาจัดตารางการฝึกซ้อม เพราะหากวางแผนระยะเวลาในการฝึกซ้อมไม่ดี อาจต้องทำการเปลี่ยนโปรแกรมเพลงในการแสดงแบบกะทันหัน ซึ่งจะทำให้ผู้แสดงทำการฝึกซ้อมไม่ทันก่อนที่จะทำการแสดงจริงได้

2. นำบทเพลงที่ได้เลือกไว้ไปปรึกษาอาจารย์ประจำเครื่องเอกและอาจารย์ที่ปรึกษาแต่เนิ่น ๆ เพราะหากอาจารย์เห็นว่าบทเพลงนั้น ๆ ไม่เหมาะสม ก็สามารถเปลี่ยนบทเพลงได้ทันทั่วทั้ง

3. ทำการสั่งโน้ตเพลงหลังจากที่ได้คำรับรองจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำเครื่องเอกแซ็กโซโฟนโดยเร็วที่สุด เนื่องจากต้องใช้เวลาและขั้นตอนในการจัดส่งถึงประเทศไทยเป็นเวลานาน ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการฝึกซ้อมบทเพลงไม่ทันได้

4. ทำการค้นคว้าหาข้อมูล และทำการวิเคราะห์เพลงเปรียบเทียบความแตกต่างในรูปแบบการประพันธ์ของแต่ละบทเพลง ให้เข้าใจในลำดับต้นก่อน และเริ่มจัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์ควบคู่ไปด้วย จึงจะสามารถทำขั้นตอนต่อไปคือขั้นตอนการฝึกซ้อม ควรมีการวางแผนการฝึกซ้อมในแต่ละวันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากมีบทเพลงเป็นจำนวนมากในการแสดงเดี่ยวครั้งนี้ และผู้แสดงไม่เคยทำการฝึกซ้อมเพลงที่สั่งซื้อมาก่อน การวางแผนในการฝึกซ้อมจะช่วยให้ผู้แสดงสามารถจัดการระบบเวลาในการซ้อมของแต่ละบทเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วทั้งที่ต่อการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟนในวันแสดงจริง ควรมีการซ้อมเสมือนวันแสดงจริงสักครั้ง เพื่อเป็นการช่วยให้ผู้แสดงสามารถรู้และเตรียมความพร้อมหากเกิดปัญหาขณะแสดงจริง ว่าต้องแก้ไขอย่างไรให้ทันทั่วทั้งที่ อีกทั้งเพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะความก้องกังวานของห้องที่จะทำการแสดงด้วย

5. ก่อนวันทำการแสดงจริง ผู้แสดงควรจัดทำสื่อการประชาสัมพันธ์วันเวลา และสถานที่จัดการแสดงอย่างชัดเจน ครบถ้วนสมบูรณ์ สูจิบัตรและประกาศให้แก่ผู้ที่สนใจทราบข่าวแต่เนิ่น ๆ

6. สุดท้ายเตรียมความพร้อมในการทำการแสดงก่อนวันแสดงจริง ควรทำให้สบายพักผ่อนให้เพียงพอ ไม่ควรหักโหมซ้อมหนักจนเกินไปในหนึ่งวันก่อนทำการแสดงจริง เพราะอาจจะทำให้เกิดอาการบาดเจ็บก่อนทำการแสดงจริงได้

5.2 บทสรุป

ผู้แสดงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ประวัติของผู้ประพันธ์ ประวัติของบทเพลง การวิเคราะห์บทเพลง การฝึกซ้อมบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อทำการเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง ทั้งหมดนี้ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้ทำการรวบรวมเนื้อหาโดยการค้นหาข้อมูลผ่านหนังสือ สื่ออินเทอร์เน็ต การขอคำปรึกษาจากผู้รู้ที่ทรงคุณวุฒิ และทำการประมวลองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้มาใช้ในการคิด วิเคราะห์ ทั้งด้านการวิเคราะห์บทเพลง การวิเคราะห์การบรรเลง ปัญหาที่พบขณะทำการฝึกฝนและปฏิบัติจริง แล้วจึงหาหนทางเพื่อทำการแก้ไขปัญหานั้นให้ลุล่วง

สุดท้ายนี้ผู้แสดงคาดหวังว่าการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในครั้งนี้ จะเป็นโอกาสในการช่วยพัฒนาทักษะองค์ความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน ให้สามารถต่อยอดสำหรับการศึกษาต่อไปสำหรับผู้แสดงและผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการแสดงเดี่ยวแซ็กโซโฟน เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาวงการดนตรีตะวันตกของประเทศไทย ให้สามารถก้าวไกลสู่สังคมโลก ทัดเทียมอาณาประเทศได้ต่อไปในอนาคต

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณัชชา พันธุ์เจริญ. ทฤษฎีดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2543.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษ
กะรัต, 2552.

ณรงค์ฤทธิ์ ชรรณบุตร. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์, 2552.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษ
กะรัต, 2551.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. ดนตรีคลาสสิก: บุคคลสำคัญและผลงาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2550.

ลัญฉนะวัต นิมมานรัตนกุล. หลักการประพันธ์เพลง. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์นิมมาน-
รัตนกุล, 2551.

ณรุทธ์ สุททจิตต์. สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2555.

คมสันต์ วงศ์วรรณ. ดนตรีตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์,
2553.

ธีรวัฒน์ รัตนประภาเมธีรัฐ. การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย ธีรวัฒน์ รัตนประภาเมธีรัฐ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2554.

มารุต มโนรัตน์. การแสดงเดี่ยวฟลูตโดย มารุต มโนรัตน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

ภาษาอังกฤษ

Wyatt, K., and Schroeder, C. Pocket music theory. Bluemound: Hal Leonard Corporation, 1998.

Norsworthy, J., and others. Classical music. London: DK, 2005.

Tanner, P., and Gerow. A study of jazz fourth edition. USA: WCB, 1982.

Wanamaker, G. Duo Sonata โน้ตเพลง. 2002/2012. (Typewritten)

Morosco, V. Blue Caprice โน้ตเพลง. Morsax Music, 2008.

Yoshimastu, T. Fuzzy bird Sonata โน้ตเพลง. Paris, Gérard Billaudot Éditeur, 1995.

Schmitt, F. Légend opus 66 โน้ตเพลง. Paris, France, Durand, 1957.

Glazunov, A. Concerto in E Flat Op. 109 โน้ตเพลง. Paris, Alphonse Leduc, 1936.

Wanamaker, G. Gregory Wanamaker Duo Sonata [Online]. 2012. Available from :

<http://www.gregorywanamaker.com/> [2012,Dec 2]

Yoshimastu, T. Fuzzy bird sonata analysis [Online]. 2010. Available from :

<http://digital.library.unt.edu/ark:/67531/metadc28426/> [2012,Dec 4]

ภาคผนวก

บันทึกการแสดงเดี่ยวแซกโซโฟน โดย ธีรธร เลาหงส์เพียรพุดิ

การแสดงเดี่ยวแซกโซโฟน โดย ณัฐอร เลาหวงศ์เพียรพุดิ
(A SAXOPHONE RECITAL BY NAT-ON LAOHAWONGPHIANPHUT)

การแสดงเดี่ยวจัดแสดง ณ สตูดิโอ ชงสรรว วันพฤหัสบดีที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2556

รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงจำนวน 5 เพลงดังนี้

1. Fuzzy Bird Sonata โดย Takashi Yoshimatsu
2. Blue Caprice โดย Victor Morosco
3. Légende pour Saxophone Op.66 โดย Florent Schmitt
4. Duo Sonata โดย Gregory Wanamaker
5. Concerto in E-flat major โดย Alexandre Glazounov

การแสดงเดี่ยวแซกโซโฟนครั้งนี้ใช้เวลาในการแสดงรวมทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 15 นาที

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	ณัฐอร เลาหวงศ์เพียรพุดิ
วัน เดือน ปีเกิด	4 กรกฎาคม พ.ศ. 2528
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนเมืองนครราชสีมา ปีการศึกษา พ.ศ. 2534 – 2539 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุรนารีวิทยา ปีการศึกษา พ.ศ. 2540 – 2542 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสุรนารีวิทยา ปีการศึกษา พ.ศ. 2543 – 2545 ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ดนตรีตะวันตก) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การแสดงดนตรี) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา พ.ศ. 2555